Влада – Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України № 45 (795) ♦ П'ятниця, 11 березня 1994 року ♦ Ціна договірна

Апостольське слово Кобзаря повертає дух стійкості народу

9 березня, у день 180-річчя Кобзаря, до його пам'ятника у центрі Києва поклали квіти Президент України Леонід Кравчук, виконуючий обов'язки Прем'єр-міністра України Юхим Звягільський, перший заступник Голови Верховної Ради України Василь Дурдинець, представник Президента України у Києві Леонід Косаківський, інші офіційні особи, представники творчих спілок і громадськості столиці нашої держави.

* * *

Відбулося урочисте засідання Комітету по Державних преміях України імені Тараса Шевченка. У світлий день народження геніального сина України голова комітету академік Олесь Гончар вручив відомим діячам української культури дипломи і почесні знаки лауреатів Державної премії України імені Тараса Шевченка 1994 року і побажав їм нових творчих успіхів, примноження духовних надбань нашого народу.

Лауреатів привітав також віце-прем'єр-міністр України Микола Жулинський.

* * *

Увечері в Національній опері відбувся великий урочистий вечір, присвячений 180-річчю з дня народження великого Кобзаря.

На знімках: під час вручення премій.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

До виборів народних депутатів України залишилося

16 днів

Громадяни вибори не зірвуть

Кандидат у народні депутати по Центральному виборчому округу Одеси А. Руденко надіслав до Центрвиборчкому заяву про порушення пункту 3 статті 33 Закону «Про вибори в народні депутати України». Обіцянку виконкому Центральної районної Ради міста обладнати в районі 3—4 стенди для передвиборчої агітації не виконано. Кандидат вважає, що такі стенди потрібні біля кожної виборчої дільниці.

Виборці не мають найелементарнішої інформації про наступні вибори, не знають своїх кандидатів у депутати. А. Руденко зробив висновок, що керівництво району та окружна виборча комісія не зацікавлені в проведенні виборів, саботують важливу політичну кампанію в державі. Залишається сподіватися на свідомість самих виборців, котрі 27 березня все ж таки зроблять свій вибір.

Перепало УРП... за комуністів

В селі Красилівці Козелецького району група молодих механізаторів увірвалася до оселі головного інженера колгоспу Василя Оникієнка і мало не побила викладача будівельного технікуму, кандидата в народні депутати України Юрія Коржова, котрий, як їм сказали, саме агітував господарів голосувати за комуністів і повернення до старих порядків. Під час сутички з'ясувалося, що гість сповідує іншу програму — він член УРП. На щастя, до цієї партії хлопці поки що претензій не мають.

Чернігів.

Продиктовано в номер

Зустріч з представниками Севастополя

9 березня відбулася зустріч Президента України Леоніда Кравчука з представниками міста Севастополя: Миколою Глушком — в.о.глави міської державної адміністрації, Віктором Семеновим — головою Севастопольської міської Ради народних депутатів, Анатолієм Череватим — генеральним директором Севастопольського морського заводу, співголовою ради директорів міста, Володимиром Снєтковим та Іваном Чирком — співголовами страйкового комітету профспілок міста.

Під час зустрічі розглядалися питання соціально-економічної та політичної ситуації в місті. З порушених питань Президентом України відповідним міністерствам і відомствам були дані конкретні доручення, виконання яких взято під контроль.

У зустрічі взяли участь міністр фінансів України Григорій П'ятаченко та керівник Служби Президента України з питань територій Василь Руденко.

Про це повідомила Прес-служба Президента України і Кабінету міністрів України.

Перша доларова «ластівка»

Сім мільйонів доларів перерахувала минулої середи Україна російському «Газпрому» на погашення заборгованості за поставки природного газу. За словами В. Подмаркова, одного з керівників згаданого російського об'єднання, ця сума незіставна з розміром боргу України, який перевищує трильйон рублів. Проте, вважає В. Подмарков, такий крок свідчить про зусилля українських споживачів розрахуватися з боргами. Раніше, як повідомляють, українська сторона зобов'язалася сплатити 20 мільйонів доларів до 5 березня.

Ніксона позбавили лімузина та охорони

А крім того, з ним не бажають зустрічатися ні Б. Єльцин, ні інші офіційні особи. Про це повідомив журналістам Президент РФ після церемонії покладення вінків до могили Ю. Гагаріна. У таку немилість колишній Президент США потрапив через те, що, перебуваючи в Москві з неофіційним візитом, зустрівся з декотрими лідерами опозиції. Йдеться, зокрема, про О. Руцького та керівника російської компартії.

«Пан Ніксон здійснює поїздку до Росії як приватна особа і не отримував жодних вказівок від Білого дому щодо якихось звітів за підсумками візиту. Ми сподіваємося, що конфлікт, який стався, Б. Єльцин і Р. Ніксон владнають по-дружньому», — заявив з приводу цього скандалу офіційний представник адміністрації Сполучених Штатів.

Заява Прес-служби Президента України і Кабінету міністрів України

Останнім часом у деяких українських та зарубіжних (переважно російських) засобах масової інформації зарясніли публікації про задекларовану новим кримським керівництвом орієнтацію на входження Криму до «рубльової зони» і навіть про якусь нібито вже існуючу домовленість щодо цього між Києвом і Сімферополем. Насправді подібні твердження є не що інше, як політичні спекуляції.

Будуть вирішуватись питання надання Криму найширших економічних повноважень. Що ж до питання державної фінансової політики, в тому числі й запровадження того або іншого валютного режиму, то воно належить виключно до компетенції державних органів України, а не окремих адміністративно-територіальних утворень. Це, зокрема, наголошується в ухваленій 24 лютого ц. р. Постанові Верховної Ради України «Про статус автономної Республіки Крим відповідно до чинної Конституції та законодавства України».

Суттєве уточнення

В газеті «Голос України» від 4 березня 1994 року № 42 (792) в інтерв'ю «Хоч би як там було, а ми прямуємо до ринку... соціальної орієнтації» вкралася помилка. Замість надрукованого: «Україна цього року потребує близько 900 мільйонів доларів США для того, щоб розрахуватися за кредити з країнами далекого зарубіжжя, а також 1 мільярд 300 мільйонів доларів США, щоб утримувати дипломатичні служби за кордоном», слід читати: «Україна цього року потребує для забезпечення зовнішньоекономічної діяльності 1 мільярд 345 мільйонів доларів США, в тому числі 990 мільйонів доларів США для того, щоб розрахуватися по кредитних угодах, укладених під гарантії уряду, 285 мільйонів доларів США необхідно внести до міжнародних організацій, членом яких є Україна, та 59 мільйонів доларів США буде спрямовано на утримання дипломатичних та інших служб і придбання приміщень за кордоном».

УВАГА! Всі бажаючі можуть отримувати нашу газету з 1 квітня. І це не жарт! Потрібно лише до 12 березня у будь-якому поштовому відділенні зв'язку оформити передплату. Ціна «Голосу України» на три місяці — 30 тис. крб., на місяць — 10 тис. крб. Індекс українського видання — 60955, російського — 60977.

Іван Плющ: «Україна — назавжди, а буде вона щаслива чи нещаслива — залежить від усіх нас»

Як вже повідомлялося, днями Голова Верховної Ради України І.С.ПЛЮЩ брав участь у роботі з'їзду споживчої кооперації України і виступив перед його делегатами. Пропонуємо читачам цей виступ з деяким скороченням.

Споживча кооперація обслуговує 23 мільйони населення, в тому числі 9 мільйонів пайовиків. Її питома вага в суспільному житті і в нашій економіці значна. Коли ми говоримо, що альтернативи реформам немає, то й роль кооперації, хоче цього хтось чи не хоче, буде невпинно зростати.

Хочу привернути вашу увагу до тих процесів, які тривають, зокрема, на селі, і заперечити тим, хто твердить, що реформи не йдуть. Ось вам конкретні цифри. В останні роки в цілому, на жаль, триває зменшення поголів'я худоби. Динаміка і тенденція спаду в державному і колгоспному секторах стійкі, там зниження вже відбулося на мільйони голів. А в населення, в селянських, фермерських господарствах — навпаки. За 1993 рік маємо такі показники. Поголів'я корів збільшилось на 240 тисяч голів. Це вже ніби одна середня область. Поголів'я свиней збільшилось на 200 з лишком тисяч. Якщо загалом узяти за три роки й перевести в умовне поголів'я, то в індивідуальному секторі його наростили майже на мільйон голів. Причому за останній рік темпи приросту становлять майже 13 відсотків.

Про що це говорить? Якщо ви не будете планувати під такі зміни свою інфраструктуру, то виникне велике протиріччя. Ваші перебудовчі процеси, ваше виробництво обов'язково повинні узгоджуватись із змінами, тенденціями, що відбуваються в цілому в Україні. І ви не скорочувати, не звужувати повинні обсяги своєї діяльності, а розширяти, але на якісно новій, кооперативній, договірній взаємовигідній основі.

В одному з виступів на з'їзді прозвучало, що споживча кооперація втрачає авторитет. Думаю, що це не так. Вона втрачає авторитет на думку того, хто не хоче бачити змін, або йому не дано бачити дійсного стану.

Вчора тут виступав гість з Російської Федерації, перший заступник голови правління Центроспілки Росії Валентин Олександрович Рощин. Він сказав: «Я сподіваюсь, що ваш з'їзд сприятиме відродженню кооперації в новій якості». Щиро вітаючи ваш з'їзд, хочу, щоб кожен з вас вийшов з цього залу з глибоким переконанням: ми повинні відродити споживчу кооперацію в новій її якості, в тій, про яку мріяв видатний вчений Олександр Васильович Чаянов. Він так визначав її суть: кооперація кооператорів. Тому майбутнє — за вами і за виробниками.

Наступне питання — про взаємовідносини споживчої кооперації і держави. Я не відмовляюся від свого висловлювання в інтерв'ю вашій газеті «Вісті», що споживча кооперація — це держава в державі. Казав про це неодноразово і агропрому, і споживчій кооперації. Якщо ви не станете державою в державі, ми не змінимо виробничих відносин. А якщо цього не зробимо, то не змінимо і свого ставлення до праці, до її результатів, отже, і не покращимо життєвих умов.

Це не означає, що ви відходите від держави і стаєте незалежними. Незалежних від держави немає. Це хтось вигадав, що виробники, підприємці, кооперативні структури незалежні від держави. Всі вони залежні, бо самі і є частиною держави. Суть у тому, як залежні. Чи на безпосередньому підпорядкуванні, чи на договірних, контрактних або інших засадах. Маю на увазі, що споживча кооперація повинна будувати свої стосунки з державою перш за все на договірних умовах. Якщо держава делегує виконання тих чи інших функцій споживчій кооперації, на це повинна бути угода і має бути чітке її виконання. Коли ж одна чи друга сторона не виконує її, втручається третя гілка влади — судова, і все вирішується в судовому порядку. Кажу про це не для того, щоб зіштовхнути споживчу кооперацію з урядом, а тому, що це відповідає чинному законодавству України і умовам демократичної правової держави.

Однією з найболючіших проблем є інфляція, про яку один з виступаючих сказав, що вона з'їла ваші гроші. Скажіть, а чиї гроші в Україні не з'їла інфляція? Кооперації — з'їла, заощадження громадян — з'їла, кошти державних підприємств, колгоспів і радгоспів — також з'їла. Коли в державі починається інфляція, вона з'їдає гроші, не перебираючи, але найбільш страждає від цього найбідніший. Так сталося, на жаль, що найбільш обездолена та частина нашого населення, з якою має справу кооперація.

Якщо зараз хтось веде мову про те, щоб ліквідувати сільський магазин або впровадити таку реформу, яка не дасть можливості завезти в село товари першої необхідності, то це не реформа, а зловживання. Винні за це мають нести адміністративну чи іншу відповідальність.

На з'їзді йшлося, що дехто зазіхає і на майно кооперації, намагається його приватизувати. Цього допустити не можна. Розпоряджатися майном має право тільки сама кооперація. Якщо в нормальній економіці щось і приватизується, то держава ставить вимогу зберегти профільність, спеціалізацію, специфіку тієї торгової точки на 70—80 чи й більше відсотків. Тобто ні приватизація, ні інша зміна форм власності не повинні вести до того, щоб у сільських крамницях чогось з товарів першої необхідності не стало. Якщо ж сьогодні невигідно в село везти хліб, а це факт, то цю невигідність не можна списувати за рахунок кооперації. Ви ж тут виконуєте державну функцію, то на це у вас мусить бути договір з державою, яка або компенсує частково збитки, або розділяєте їх між собою, або знаходите інші взаємовигідні розрахунки.

Всі ви пам'ятаєте той час, коли майже не було різниці між державною торгівлею і споживчою кооперацією, хіба що в державні магазини йшли кращі товари. Кооперація була не такою, як передбачено її Статутом. Тепер створено правову основу і для споживчої кооперації, і для інших форм власності; набувають поширення оренда, паювання, акціонування, йде роздержавлення. І цей процес поглиблюватиметься. У розвинених країнах навіть електростанції перебувають у приватній власності. А от енергетичне кільце — державне і кожна станція подає туди свою енергію чи тепло. Та не в тому суть, щоб і енергозабезпечення зробити приватним, може, до цього років через 10 і у нас дійдуть. Суть у тому, щоб виживала кооперація, як і інші форми господарювання. А чи кращі сьогодні умови в неї по відношенню до державної торгівлі чи державного сектора виробництва? Майже однакові.

Тут виступали ваші колеги з Росії та Молдови. Виявляється, у нас з ними спільна біда, і доки її не позбудемося, стабільних зв'язків, з приводу яких так люблять сьогодні спекулювати деякі політичні сили, не буде. Зв'язки розірвалися тому, що втрачено фінансовий розрахунковий механізм. Ще три роки тому не вистачило рублевої маси. І якщо вам хтось скаже, що Україна вийшла з рублевого простору, ви йому не вірте. Це кажуть політики, для яких вигідне таке твердження. Насправді ж Україну, як і інші колишні республіки, випхнули з того простору; і це об'єктивний процес. Як відомо, у вересні минулого року частина держав підписала угоду про економічний союз, однак досі нормальний рублевий простір не створено ні між Росією і Казахстаном, ні між Росією і Білоруссю. Адже створити його можна тільки за однієї умови. Або Білорусь, скажімо, стане складовою частиною Росії, або ж на тих умовах, на яких через 40 років спільної праці намагаються об'єднатися країни Європейської співдружності. А ми ж не якийсь унікум і не якісь острів'яни, що можемо зробити тільки так, як нам хочеться. Оця ілюзія принесла величезну шкоду Україні, як і Росії, Білорусі, Казахстану, Молдові й іншим республікам.

Гадаю, споживча кооперація повинна виступити однією з перших у налагодженні взаємовигідних зв'язків. І не треба одразу думати про щось глобальне, всеосяжне. Давайте спершу налагодимо нормальні зв'язки між нашими кооперціями. Але ви їх швидше налагодите тоді, коли між вами буде не простий товарообмін, чи, як його тепер називають, бартер, а коли запрацює фінансово-кредитна, «кровоносна» судина. Але де взяти для цього гроші? Учора в своєму виступі на з'їзді виконуючий обов'язки Прем'єр-міністра Юхим Леонідович Звягільський повідомив, що для кооперації виділено 500 мільярдів карбованців кредиту. Та хіба ви їх відчули? Будемо відверті — вагомо і не відчуєте. Бо ваша програма роботи, судячи з наведених тут даних, сягає десяти трильйонів і більше. Коли немає відповідного співвідношення між товаром і грошима, то хоч би які політики діяли, буде або галопуюча інфляція, яку ми нині переживаємо, або жорстка фінансово-кредитна політика, яка й приведе до нормального ринкового, економічного співвідношення грошової маси й товару.

Ми розпочали цю роботу, але, повірте, зробити її на ерзацвіалі і за такого рівня інфляції, як був у нас минулого року, не можна. У цьому році вже зажевріла іскра стабілізації, ще навіть не ліхтар, бо яка ж це стабілізація, якщо людям не виплачують грошей, а вони не можуть купити товару. Отже, це поки що іскра, яка вселяє надію, свідчить, що справу можна поліпшити. З цієї трибуни звучав гострий докір на адресу банків, що вони, даючи кредити під великий процент, наживають надмірні бариші. Це докір і мені, адже Національний банк ходить під Верховною Радою. Але Верховна Рада не управляє банками, як тут звучало. Ми не здійснюємо такого контролю. Національний банк підпорядкований тільки законові, а Верховній Раді постільки, поскільки вона приймає закони про банківську діяльність.

Функції Національного банку — стежити за співвідношенням «Гроші — товар — гроші», а кредитуванням займаються комерційні чи відомчі банки. Дехто закликає до того, щоб їх націоналізувати. Але це не той шлях, яким маємо йти. Треба створювати конкуренцію банків. Коли вертатись назад до адміністративно-командної системи, до тоталітаризму, то треба завтра їх оголосити державними. Але до того, що було, повернутися вже неможливо. Отже, треба робити так, щоб банки були зацікавлені у виробнику. Природа ринкових відносин, за Чаяновим, така, що коли я прийшов і купив щось, то продавець повинен мені ще й винагороду дати. І якщо акціонер, фермер, селянин чи кооператор поклав у банк гроші, то повинен з цього і вигоду мати. Сьогодні ж у нас все навпаки. Вихід один: зруйнувати монополію цих банків.

Те, що тут розповів Іван Ілліч Бахчиванжі з Одеської області, — та й не один він про це говорив, — свідчить, що ви можете створити у своїй системі власний банк. Він буде діяти з вами, з іншими банками і тоді всі закрутяться. І ота крива лінія росту відсотків стане падати вниз, бо ви самі зможете домовлятися, які у вас будуть кредити. На взаємовигідних умовах. Добре, що ви вже закладаєте підвалини свого банку. Мені відомо про домовленість, що в його фонд буде внесено певну суму державних коштів. Щоб ви змогли скоріше придбати і невеликі пекарні для села, про які тут йшла мова, і холодильники, інше обладнання, активніше здійснювати реформи у своїй галузі.

В цьому залі порушувалися питання, злободенні не тільки для споживчої кооперації. Я вдячний вам, що надали можливість виступити тут і головам сільської та районної Рад, і директорові школи. Багато цікавого розповіли і працівники кооперації з різних областей. Відчувається, що, незважаючи на великі труднощі, є у вас добрі починання на шляху до ринку. То саме життя пробиває ці паростки.

Ви б, напевне, назвали чимало конкретних адрес з різних галузей, переконуючи цим, що на селі йдуть реформи, незважаючи на різні бар'єри. Два роки тому один з керівників у Донецькій області на моє запитання, чому людей не забезпечили землею під городи та колективні сади, відповів здивовано: «А ми що, чорноземи повинні віддавати?» Оце така позиція: людям можна віддавати косогори, канави та інші невдоби, а чорноземи — нізащо.

Але навесні трава і крізь асфальт пробивається. Назву такі цифри. За останні чотири роки у нас майже в кожній області значно зросла кількість землі, виділеної під городи, колективні сади. Що це дало? Ось у мене довідки по кількох областях. Раніше для продажу жителям Києва щорічно завозили на зимове зберігання понад 100 тисяч тонн картоплі. А торік завезли 16 тисяч тонн і не знають, куди її діти. Адже в області її виробництво в усіх категоріях населення збільшилося вдвічі порівняно з 1990 роком. Те ж саме в Дніпропетровській області. А в Запоріжжя колись централізовано восени завозили. 37—40 тисяч тонн картоплі, торік — всього шість тисяч, і ніде в місті не почуєте, що її немає. Виявляється, і там родить картопля. Коли господарювали по-старому, то вона в тих південних областях не росла, а коли людям віддали землю, то виросла і в Запорізькій, і в Дніпропетровській областях. Подібні приклади можна наводити ще й ще.

Ви тут неодноразово згадували Закон «Про споживчу кооперацію», прийнятий Верховною Радою. Я далекий від того, що він ідеальний, але він відкрив вам дорогу, дав правову основу для розбудови своїх відносин. Але, коментуючи його, один з високопоставлених керівників якось сказав: «У меня есть все основания заявить, что закон о кооперации куплен». Напевне, ця фраза у вас викличе здивування, але в ній відчувається подих того часу, який дехто досі оплакує. Звичайно ж, такому керівникові реформи в споживчій кооперації не подобаються. Бо вже не йдуть до нього кооператори із запитанням: «Іване Петровичу, одержали 5 холодильників, 10 костюмів і 30 сорочок, кому їх продати?» Таких керівників не хвилюють ні дитяче харчування, ні інші наші біди.

Але тепер господарями у своїй системі маєте бути тільки ви. Ви провели 36 тисяч звітних зборів на різних рівнях, а з'їзд вінчає цю роботу, тож саме ви і маєте вирішувати, як далі жити і працювати. Закон сьогодні — правова основа для споживчої кооперації. Вирішите добре — люди похвалять, вирішите погано — самі це відчуєте. Є мудрий вислів: «Метод спроб і помилок — не кращий, але кращого поки що людство не вигадало». Тільки треба не стояти на місці, а рухатись, набиваючи гулі, йти далі. Не помиляється тільки той, хто не працює.

Ви говорите, що кращі люди ідуть від вас у комерційні структури. Якщо не можете створити їм такі умови, як у комерційних структурах, люди й будуть іти. Треба добитись, щоб ви стали такою структурою, аби до вас йшли, а не навпаки. Думаю, що від Івана Ілліча не підуть, бо в нього така структура і умови, які дозволяють і добре заробити, і селян забезпечувати. Не зробите цього — втратите людей.

Кілька слів про суть наших політичних реформ.

У 1990 році було обрано Верховну Раду, яка нині завершує роботу. Багато всього ми пережили за ці чотири роки. Прийняли Декларацію про державний суверенітет України і Акт проголошення незалежності, розвінчали адміністративно-командну систему і все, що з цим пов'язане, створили більш-менш демократичні умови. Вперше у Верховній Раді була створена опозиція, яка за міжнародними нормами і правилами є обов'язковою для кожного парламен[ту]. Бо якщо немає опозиції, то немає і [де]мократії, а є монополія.

За цей час ми прийняли понад 400 законів, більше тисячі постанов. По-різному їх оцінюють політичні сили напередодні виборів. Ті кажуть, що це закони для анархії, а ті твердять, що хочуть прийти у новий парламент, аби відмінити те, що напрацювала теперішня Верховна Рада. А треба іти у Верховну Раду, щоб продовжити творення правової бази для радикальних реформ, вдосконалювати, робити кращими існуючі закони.

Кого оберемо 27 березня, залежить від нас, а вже після того нарікати не буде на кого. Тому звертаюся до вас як до активу, який спілкується з 23 мільйонами населення, і з них з 10 мільйонами у глибинці, перед якими треба стати на коліна і подякувати, що ця глибинка витримала нас усіх.

От ми й повинні сказати: люди, довірте владу тим, кому вважаєте за потрібне. Ця влада повинна діяти, нічого не боятися. Адже вона — народна, обрана народом.

Ми вже маємо також законодавчу базу, щоб село вибрало голову села, район — голову району, місто — голову міста, область — голову області, а все населення України — Верховну Раду і Президента. Будуть обиратися також депутати представницьких органів влади: в селах, містах, районах та областях.

Отже, створено правову основу для проведення демократичних виборів. І саме тій владі, яку буде обрано, разом з народом доведеться продовжувати розбудову незалежної держави. Прошу вас повірити в те, що Україна — назавжди, а буде вона щаслива чи нещаслива — залежить від усіх нас.

Під час офіційного візиту Президента України Л. Кравчука до Сполучених Штатів Америки підписано 11 угод, які торкаються різних сфер співробітництва у галузі промисловості, сільського господарства, торгівлі, культури. Нижче друкуємо один із основоположних документів українсько-американських відносин.

СПІЛЬНА ЗАЯВА ПРО РОЗВИТОК ДРУЖБИ І ПАРТНЕРСТВА МІЖ УКРАЇНОЮ ТА СПОЛУЧЕНИМИ ШТАТАМИ АМЕРИКИ

З нагоди своєї зустрічі 4 березня 1994 року у Вашингтоні Президент України Леонід Кравчук і Президент Сполучених Штатів Америки Уільям Дж.Клінтон погоджуються започаткувати нову еру у відносинах між двома країнами.

З цією метою вони погоджуються докласти зусиль для розширення змісту двосторонніх відносин на основі партнерства, взаємної довіри та поваги; спільної відданості демократії, правам людини та верховенству закону; спільним цілям у запобіганні розповсюдженню зброї масового знищення; а також спільної зацікавленості у розвиткові вільної торгівлі, інвестицій та економічного співробітництва між двома країнами.

Дотримуючись цих принципів, Україна і Сполучені Штати Америки погоджуються дружньо співпрацювати в інтересах обопільного добробуту своїх народів з метою досягнення міцного глобального миру. Вступаючи в цю нову еру, два лідери погоджуються активно працювати з метою реалізації наступної всеохоплюючої програми співробітництва:

I. Гарантії безпеки

Президент Кравчук і Президент Клінтон обговорили проблему гарантій безпеки України і дійшли згоди щодо важливості таких гарантій. Суверенітет, незалежність та територіальна цілісність України є виключно важливими для Сполучених Штатів Америки. В цьому зв'язку, згідно з Тристоронньою Заявою від 14 січня 1994 року, США та інші держави готові дати у формі багатостороннього документа гарантії безпеки на Україну, як тільки набере чинності Договір СТАРТ-1 і Україна приєднається до ДНЯЗ як без'ядерна держава.

II. Допомога у скороченні ядерної зброї («Нанн-Лугар»)

Згідно з Угодою між Україною та Сполученими Штатами Америки щодо знищення стратегічних ядерних озброєнь та запобігання розповсюдженню зброї масового знищення від 25 жовтня 1993 року США зобов'язалися надати 177 млн.доларів в якості допомоги Україні. Більш того, додаткові 175 млн.доларів буде виділено протягом 1994 фінансового року та 1995 фінансового року. З цієї суми 100 млн.доларів будуть надані в 1994 фінансовому році для здійснення проектів у таких сферах:

— конверсія оборонної промисловості України на цивільні потреби;

— знищення стратегічних ядерних озброєнь;

— заснування системи експортного контролю для запобігання розповсюдженню зброї масового знищення;

— розвиток державної системи контролю, обліку та фізичного захисту ядерних матеріалів.

Уряд Сполучених Штатів Америки прагнутиме також одержати додаткові 75 млн.доларів у рамках закону «Нанна-Лугара» про допомогу Україні у 1995 фінансовому році.

Уряд Сполучених Штатів Америки в консультації з Урядом України визначить відповідний розподіл запропонованої допомоги між вказаними чотирма напрямками. Як тільки таке рішення буде прийняте, сторони негайно розпочнуть роботу по укладенню відповідної угоди та трьох доповнень до неї, які визначать використання цього запропонованого збільшення допомоги.

Для надання допомоги у сфері конверсії оборонної промисловості сторони співпрацюватимуть з метою укладення нової імплементаційної угоди між Міністерством оборони США та Міністерством машинобудування, військово-промислового комплексу і конверсії України.

Для надання додаткової допомоги у ліквідації стратегічної ядерної зброї включаючи допомогу на знищення ракет СС-19, СС-24 та їх шахтних установок, додаткової допомоги для здійснення експортного контролю та додаткової допомоги, що стосується контролю, розрахунку та фізичного захисту ядерних матеріалів, сторони працюватимуть над доповненням до імплементаційної угоди, укладеної в грудні 1993 року.

III. Співробітництво в галузі економіки і торгівлі

Обидва лідери вважають, що розширені двосторонні економічні зв'язки та торговельне співробітництво можуть зробити вагомий внесок у зміцнення українсько-американських відносин та розвиток вільних ринків, економічне зростання та збільшення робочих місць у двох країнах. Тому обидві країни надають великого значення двосторонній угоді про торговельні відносини, яка набрала чинності 22 червня 1992 року, і висловлюють готовність забезпечити виконання всіх її положень. Україна та Сполучені Штати Америки також погоджуються створити українсько-американську комісію сприяння торгівлі та інвестиціям з метою розширення торговельних відносин.

Обидві країни співробітничатимуть з метою зменшення бар'єрів у торгівлі та інвестуванні для розширення доступу до ринків одна одної. Сполучені Штати Америки визнають важливість доступу до ринку країн економіки перехідного періоду, таких, як Україна. Сполучені Штати Америки надали Україні переваги Генералізованої системи преференцій США. В своїх зусиллях розширити торгівлю обидві сторони керуватимуться принципами ГАТТ. Сполучені Штати Америки підтримують зацікавленість України в офіційному поданні заяви про членство в ГАТТ і готові надати технічне сприяння, щоб допомогти Україні впровадити торговельний режим у відповідності з нормами ГАТТ.

Інвестиції приватного сектору в економіку України можуть зробити вагомий внесок у справу переходу України до ринкової економіки. Обидві сторони погоджуються, що підписання Конвенції про уникнення подвійного оподаткування та Договору про заохочення та взаємний захист інвестицій, які забезпечують комплексний захист інтересів інвесторів, є важливими кроками для стимулювання залучення приватного капіталу, але вони мають супроводжуватися діями України з метою поліпшення загального клімату в ній з тим, щоб реалізувати весь потенціал прямих зарубіжних інвестицій.

Обидві сторони погоджуються щодо важливості співробітництва та обміну інформацією в галузі науки і технологій. Укладення двосторонньої угоди про співробітництво в галузі науки і технологій допоможе офіційно започаткувати міжурядове співробітництво в цій галузі. Уряди України і Сполучених Штатів Америки домовилися створити спільну комісію для сприяння спільній діяльності в галузі високих технологій, наукових досліджень та розвитку. Обидва уряди погоджуються співробітничати в сфері освоєння космічного простору і провести найближчим часом зустрічі експертів для розгляду конкретних питань та сфер співробітництва в цій галузі.

Два лідери продовжують надавати найвищого пріоритету успіхові політичних та економічних реформ в Україні.

Сполучені Штати Америки виділять до 350 млн.доларів в рамках двосторонньої економічної допомоги у 1994 фінансовому році для підтримки переходу України до ринково-орієнтованої економіки та демократичного суспільства. Сполучені Штати Америки погоджуються також, що міжнародні фінансові установи, зокрема Міжнародний валютний фонд та Міжнародний банк реконструкції та розвитку повинні відігравати суттєву роль в наданні фінансових ресурсів для сприяння переходові України до ринкової економіки. Сполучені Штати Америки рекомендують Україні працювати більш тісно з Міжнародним валютним фондом та Міжнародним банком реконструкції і розвитку в реалізації програми кардинальних економічних реформ. Сполучені Штати Америки, в свою чергу, готові відігравати провідну роль у «Великій сімці» для мобілізації додаткової багатосторонньої допомоги для підтримки всеохоплюючої програми реформ.

ЗА УРЯД УКРАЇНИ
Л. М. КРАВЧУК.

ЗА УРЯД СПОЛУЧЕНИХ ШТАТІВ АМЕРИКИ
У. Д. КЛІНТОН.

РЯТІВНЕ КОЛО КИНУТО. ЧИ ДОТЯГНЕМОСЬ МИ ДО НЬОГО?

ПРО ПІДСУМКИ ОФІЦІЙНОГО ВІЗИТУ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ Л.КРАВЧУКА ДО США

Прорив у американо-українських відносинах, який здійснила очолювана Президентом Кравчуком представницька делегація, може позитивно вплинути на подальший хід реформ в Україні.

Низка угод, підписаних у Вашингтоні, зламала настороженість і певну недовіру, що були до певного часу серед бізнесменів Заходу у ставленні до нашої держави. Ще під час зустрічі з представниками ділових кіл, яка відбувалася напередодні переговорів у Білому домі, Л.Кравчук наголосив на кількох важливих моментах. Зокрема, що затверджено програму антиінфляційних заходів, програму приватизації, в рамках якої понад 30 тисяч малих і великих підприємств України будуть приватизовані протягом 1994 року. Крім того, підписано документи про захист інвестицій.

Не останнє значення має й те, що ось уже протягом кількох років у нашій країні немає серйозних конфліктів. Ситуація гостра, напружена, але є намагання розв'язувати її цивілізованим шляхом.

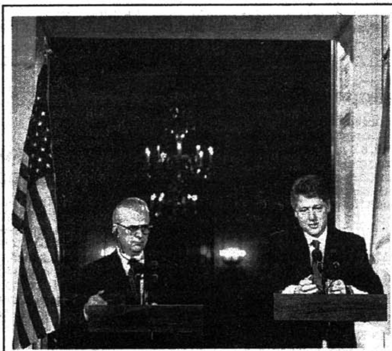
Такі аргументи мали позитивний вплив на аудиторію, яка зібралась у приміщенні Корпорації зарубіжних приватних інвестицій (ОПІК).

Керівництво ОПІК зреагувало на виступ Президента Л.Кравчука тим, що оголосило про створення страхового фонду на загальну суму 2,5 мільярда доларів. А це означає, що віднині діловим людям, які вкладатимуть кошти в господарство України, гарантовано відшкодування втрат у разі невдалого бізнесу у нашій країні.

Якщо проаналізувати запитання, якими закидали Л.Кравчука, американські фірми зацікавлені у розробці родовищ нафти і газу, створенні телерадіокомунікаційної системи, переоснащенні підприємств важкої індустрії, сільського господарства.

Усе це, очевидно, спонукало президентів Б.Клінтона і Л.Кравчука оптимістично заявити перед початком переговорів на зустрічі з журналістами в Овальному кабінеті Білого дому, що заплановану програму скоріше за все буде виконано.

Через певний проміжок часу світ став свідком підписання ряду угод, які

відкривають нові перспективи здійснення ринкових реформ в Україні. На прес-конференції, яка завершувала офіційну частину візиту, Білл Клінтон, зокрема, заявив:

— Я рішуче підтверджую американську підтримку справи незалежності, суверенітету і територіальної цілісності України. Центральним питанням нашої зустрічі було обговорення тіснішого економічного співробітництва. Україна переживає складний період. Проте вона залишається державою з великим економічним потенціалом, багатими природними ресурсами. Майбутнє України пов'язано з ринковими реформами. Саме тому мені було важливо почути, що Президент Кравчук має намір найближчим часом йти у напрямі реалізації Комплексної програми ринкових реформ.

Далі Б.Клінтон наголосив, що США готові мобілізувати підтримку України з боку «Великої сімки» та міжнародних фінансових установ. США нададуть 370 мільйонів доларів на проведення приватизації і сприяння малим підприємствам уже в цьому році. Це крім 350 мільйонів доларів, які підуть на допомогу під час демонтажу ядерної зброї. До того ж Північна Америка підтримає право участі України в ГАТТ і знизить свої тарифи на ряд українських експортних товарів.

(Закінчення на 7-й стор.).

Про утворення виборчих округів по виборах Президента України

Центральна виборча комісія по виборах Президента України відповідно до статті 11 Закону України «Про вибори Президента України» постановляє:

Утворити такі виборчі округи по виборах Президента України:

1.КРИМСЬКИЙ виборчий округ
(центр — м.Сімферополь).
Республіка Крим.

2.ВІННИЦЬКИЙ виборчий округ
(центр — м.Вінниця).
Вінницька область.

3.ВОЛИНСЬКИЙ виборчий округ
(центр — м.Луцьк).
Волинська область.

4.ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ виборчий округ
(центр — м.Дніпропетровськ).
Дніпропетровська область.

5.ДОНЕЦЬКИЙ виборчий округ
(центр — м.Донецьк).
Донецька область.

6.ЖИТОМИРСЬКИЙ виборчий округ
(центр — м.Житомир).
Житомирська область.

7.ЗАКАРПАТСЬКИЙ виборчий округ
(центр — м.Ужгород).
Закарпатська область.

8.ЗАПОРІЗЬКИЙ виборчий округ
(центр — м.Запоріжжя).
Запорізька область.

9.ІВАНО—ФРАНКІВСЬКИЙ виборчий округ
(центр — м.Івано-Франківськ).
Івано—Франківська область.

10.КІРОВОГРАДСЬКИЙ виборчий округ
(центр — м.Кіровоград).
Кіровоградська область.

11.КИЇВСЬКИЙ виборчий округ.
(центр — м.Київ).
Київська область.

12.ЛУГАНСЬКИЙ виборчий округ.
(центр — м.Луганськ).
Луганська область.

13.ЛЬВІВСЬКИЙ виборчий округ.
(центр — м.Львів).
Львівська область.

14.МИКОЛАЇВСЬКИЙ виборчий округ.
(центр — м.Миколаїв).
Миколаївська область.

15.ОДЕСЬКИЙ виборчий округ.
(центр — м.Одеса).
Одеська область.

16.ПОЛТАВСЬКИЙ виборчий округ
(центр — м.Полтава).
Полтавська область.

17.РІВНЕНСЬКИЙ виборчий округ
(центр — м.Рівне).
Рівненська область.

18.СУМСЬКИЙ виборчий округ
(центр — м.Суми).
Сумська область.

19.ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ виборчий округ
(центр — м.Тернопіль).
Тернопільська область.

20.ХАРКІВСЬКИЙ виборчий округ
(центр — м.Харків).
Харківська область.

21. ХЕРСОНСЬКИЙ виборчий округ
(центр — м.Херсон).
Херсонська область.

22. ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ виборчий округ
(центр — м.Хмельницький).
Хмельницька область.

23.ЧЕРКАСЬКИЙ виборчий округ
(центр — м.Черкаси).
Черкаська область.

24.ЧЕРНІВЕЦЬКИЙ виборчий округ
(центр — м.Чернівці).
Чернівецька область.

25.ЧЕРНІГІВСЬКИЙ виборчий округ
(центр — м.Чернігів).
Чернігівська область.

26.КИЇВСЬКИЙ міський виборчий округ
(центр — м.Київ).
Місто Київ.

27.СЕВАСТОПОЛЬСЬКИЙ виборчий округ
(центр — м.Севастополь).
Місто Севастополь.

Голова Центральної виборчої комісії І.ЄМЕЦЬ.
Секретар Центральної виборчої комісії І.ЦЕЛУЙКО.

Точка зору

Не ногами, не зубами, краще — бюлетенями

Результати останніх соціологічних опитувань, проведених Центром «Демократичні ініціативи», дають зрозуміти, що віра і терпець у людей розтанули, як сніг на сонці. З глибин масової психології піднялися на світ божий привиди-старожили: байдужість і нігілізм. Запропонувавши людям відповісти на запитання, які політичні сили вони нині підтримують, ми дістали сумні результати: прихильників тих, хто орієнтований на капіталістичну модель розвитку, було лише 18 відсотків, тих, хто прагне повернутися до соціалізму, підтримують 12 відсотків, за тих і тих, аби лиш не билися, зголосилися 22 відсотки. Втім, нікого з них не підтримують 30 відсотків. Нігілісти в Україні, які не сприймають жодний із шляхів розвитку суспільства, становлять найвагоміщу частку опитаних, а разом із конформістами, котрі ладні підтримати будь-кого, навіть тих, хто бореться один з одним, — переважна більшість.

Суть «української моделі» посттоталітарного розвитку в тому, що влада, прагнучи втримати сьогодні соціальну рівновагу, не здійснює жодних соціальних змін ні на краще, ні на гірше. В результаті не маємо великомасштабних конфліктів, ні активних соціально-політичних дій. Щоб населення якомога довше підтримувало такий стан, у суспільстві культивують ще й тотальний страх перед будь-якими конфліктами.

Украй залякана можливим хаосом, який начебто неминуче станеться в разі радикальних суспільних змін, більшість населення плекає те саме правило, що й владні мужі: схвалюючи демократичні ідеї, не реалізовує їх, не довіряючи політикам, не наполягає на тому, щоб вони пішли зі своїх постів. У цьому страху, спільному для старої еліти, яка боїться втратити свої важелі управління, і для мовчазної більшості, яка тримається за цю еліту й убачає в ній гарант «поганого миру» (що він, як відомо, кращий, ніж добра бійка) — головне джерело деградації державної економіки й дискредитації ідеї державної незалежності. За такої ситуації демократично зорієнтованим політикам навряд чи доречно звертатися до народу, не позбувшись власних ілюзій. Демократам ліберальної орієнтації — ілюзії, що виборці більшістю сприймуть ідею лібералів-ринковиків. Народ вже не сподівається на диво, «світлий образ ринку» втратив початкову привабливість, бо розвал збереженої майже в повному обсязі соціалістичної економіки безперервно супроводжується клятвами можновладців у відданості ринковим ідеалам. Національ-демократам слід позбутися ілюзії казкового відродження з попелу вітчизняної економіки, незакомплексованої національної самосвідомості, на яку можна було б спиратися, входячи до цивілізованої державності. Вже сьогодні результати опитування громадської думки свідчать про розчарування громадян України у самостійному існуванні. Далі це розчарування загрожує перетворитися на домінанту масової свідомості. Тож розвалювати під гаслами національного відродження економічні засади життя людей — остаточно дискредитувати ідею самостійного поступу до добробуту народу.

Сьогодні під великим сумнівом не тільки політичне, а й фізичне виживання народу. За таких умов політиком мимоволі стає кожен. Голосувати за ту чи ту альтернативу починає хто чим може: ногами — себто тікають до ближчого чи дальнього зарубіжжя, зубами — виявляючи агресію і нетерпимість, і, зрештою, — громадською активністю. Тільки остання здатна переписати сценарій розвитку в Україні, в якому переважній більшості громадян відведено роль статистів без будь-якої надії зіграти головну роль власної долі. Тому першим кроком порятунку, попри всяку апатію, мають стати наші виборчі бюлетені. Бо навіть найкращі ліки не порятують хворого, якщо він відмовиться їх вживати. Тож, як раніше казали, — усі на вибори!

Євген ГОЛОВАХА,
науковий керівник соціологічної секції Центру «Демократичні ініціативи», завідувач відділу Інституту соціології АН України.

Продиктовано в номер

Позиція віце-адмірала В. Безкоровайного

Командувач ВМС України віце-адмірал Володимир Безкоровайний у розмові з журналістами спростував твердження деяких політиків Росії, України і Республіки Крим, що начебто єдиний, а в перспективі російський ЧФ — гарант миру і стабільності на півострові. Віце-адмірал вважає, що ЧФ треба розділити, згідно з Ялтинськими домовленостями, між Україною і Росією порівну. І його українська частина повинна охороняти кордони України, а значить, і Республіки Крим.

Сьогодні продовжить свою роботу п'ятнадцята сесія ВР Криму

9 березня відбулося засідання Президії Ради міністрів Криму. Обговорювався бюджет автономної республіки на 1994 рік. Члени Президії не погодилися з пропозицією міністра економіки Криму Тетяни Шандри щодо призупинення будівництва ряду об'єктів з тим, щоб фінансувати лише 32 із 183. На думку Шандри, ці об'єкти доведеться споруджувати ще 10—20 років, що сьогодні не під силу ніякому бюджетові.

Бюджет запропоновано зробити бездефіцитним. І це в той час, коли видатки перевищили доходи минулого року на 558 млрд. крб. Цього ж року ця сума може зрости до 900 млрд. крб.

Так що сесія ВР Криму, яка сьогодні продовжить свою роботу, очевидно, буде бурхливою. Навряд чи депутати погодяться з цими та іншими пропозиціями ВР Криму. Окрім бюджету, сесія може обговорити постанову ВР України від 24 лютого «Про статус автономної Республіки Крим у відповідності з діючою Конституцією та законодавством України» і прийняти по ній відповідне рішення. До того ж, не відомо, які питання внесе на розгляд сесії Президент Республіки Крим Юрій Мешков.

Служба безпеки України: Лисенка мають виправдати

«Комусь у Польщі вигідно зіпсувати добрі україно-польські стосунки», — сказав на брифінгу, проведеному 9 березня радник голови СБУ з правових питань, генерал-майор юстиції Володимир Пристайко з приводу справи майора СБУ, співробітника Мостиської митниці Анатолія Лисенка, якому військовий суд Варшавського військового округу виніс 5 березня звинувачувальний вирок за статтею 124 пункт І Карного кодексу Республіки Польща «шпигунство». І хоча до Лисенка застосована пом'якшуюча вирок стаття і його звільнено з-під варти, В. Пристайко заявив однозначно: його мають повністю виправдати. З цією метою до Верховного суду Польщі подано апеляцію, яка має бути розглянута протягом місяця.

Нагадаємо суть справи. Майор СБУ Л. Лисенко виїхав до Польщі 23 серпня минулого року без дозволу, передбаченого інструкціями СБУ, з метою лікування хворого сина і був у той же день заарештований польськими спецслужбами. Незважаючи на офіційну заяву голови СБУ Є. Марчука, що А. Лисенко не входить до структур, які займаються розвідкою, на те, що суд не довів його вини, вирок винесено на підставі застарілого закону, який досить вільно трактує шпигунство. Формулювання вироку вражає: воно базується на... «догадках» суду. Саме так можна перекласти з польської те, що записали у справі Лисенка судді.

У постійних комісіях

Закриваймо ПТУ — відкриваймо тюрми!

Ця саркастична фраза пролунала минулого тижня на розширеному засіданні постійної Комісії Верховної Ради з питань науки і освіти й була адресована насамперед Кабінету міністрів. Не за традицією звинувачувати уряд у всіх земних бідах, а за реаліями: з листопада минулого року фактично припинено фінансування професійно-технічних навчальних закладів; за рівнем зарплати викладачі ПТУ з 14 місця пересунулися на 46; через відключення системи опалення, подачі електроенергії, припинення харчування дітей деякі училища змушені заморозити навчальний процес. До того ж щойно затверджений бюджет на цей рік передбачає понад 3 трильйони карбованців на потреби профтехосвіти, тобто за мінімальними підрахунками — вдвічі менше від її потреб. ..

Одразу знайшлися охочі погріти руки на чужому горі: служби зайнятості вимагають передати ряд училищ у їхнє розпорядження для перекваліфікації робітників на сучасних менеджерів-бізнесменів. «Комісія з питань науки і освіти теж за перекваліфікацію, але в рамках системи Міністерства освіти, де є і викладацькі кадри і методологічна база», — сказав у відповідь на такі вимоги голова комісії П. Кислий.

Органи внутрішніх справ, зокрема Луганщини, Хмельниччини, Криму, через ускладнення криміногенної ситуації в державі наполягають, щоб окремі ПТУ перетворити в школи міліції. У такий спосіб народжуючи собі потенційних «уркаганів», бо 14—15-річних підлітків на підприємства в такому віці не беруть, у технікуми з «трійками» вони не можуть вступити, а старші класи переповнені й без них. Куди піти? «На футбольні базари, розбудовувати «ринкову» економіку?» — риторично запитав під час засідання В. Яковлєв, заступник генерального директора ВО «Чорноморський суднобудівний завод». «Але лоточники-міняйли, перекупники-рекетири завтра за верстат не стануть», — підтримав його колега В. Хелемендик, заступник генерального директора комбінату «Запоріжсталь». «Лише торік 65 тисяч випускників 9-х класів лишилися, по суті, на вулиці, — навів статистику заступник міністра освіти В. Зайчук. — Де їхнє місце в нашому суспільстві? Біля валютних готелів, за прилавками нічних барів, на ринкових стадіонах?..»

Уявімо собі, що до цих 65 тисяч завтра додасться ще 10 тисяч 14—16-літніх сиріт, 64 тисячі напівсиріт, більш як 25 тисяч дітей з неблагополучних і 111 тисяч з малозабезпечених сімей — саме стільки учнів і переважно таких категорій нині за підтримки держави мають можливість отримати фахову кваліфікацію в профтехучилищах. І таки справді в багатьох ПТУ «навчилися вчити цих дітей». Той, хто бував на виставках творчості учнів професійно-технічних училищ, може це підтвердити.

Учасники засідання — директори ПТУ, представники базових підприємств, Міністерства освіти, народні депутати — звернулися з листом до Кабінету міністрів, у якому обгрунтували неприпустимість розвалу професійно-технічної освіти. Комісія має намір повернутися до цього питання через тиждень.

Катерина КІНДРАСЬ.

Шість мільйонів доларів — на екологію

Міністр охорони навколишнього природного середовища України Юрій Костенко повідомив про результати його офіційної поїздки до Нідерландів і Сполучених Штатів Америки, яка відбулася наприкінці лютого.

У Нідерландах між трьома міністерствами цієї держави, на яких покладено охорону довкілля, та Мінприроди України підписано Меморандум про взаєморозуміння щодо екологічного співробітництва. Йдеться про екологічний менеджмент і планування, захист повітря, води та живої природи. Міністр зазначив, що у голландців є чого повчитися, і перших результатів підписання Меморандуму можна чекати вже цього року.

У США в кількох державних відомствах розглянули пропозиції Ю.Костенка щодо першочергових природоохоронних заходів в Україні. Американський уряд пообіцяв виділити нам шість-сім мільйонів доларів на роботи зі створення найсучасніших радіологічних та хімічних лабораторій, організації перероблення токсичних відходів і на розвиток екологічної освіти.

У Міністерстві енергетики США, спеціалісти якого вже два десятиліття працюють над оздоровленням радіаційно забруднених земель та розроблянням проекту національного сховища радіоактивних відходів, висловили готовність поділитися своїм досвідом.

Ю.Костенко взяв також участь у роботі міжнародної конференції з проблем боротьби із забрудненням моря. І знов американські фахівці погодилися співпрацювати з українськими колегами, які дбають про чистоту Чорного та Азовського морів.

Сам міністр оцінив свою поїздку як цілком успішну. І, певне, має рацію.

Олексій БРЕУС.

Точка зору

Як допомогти нашій економіці сьогодні?

Основним недоліком нашої економічної науки є те, що вона досі не створила тієї єдиної науково обгрунтованої програми щодо перетворення нашої економіки.

Щоправда, аналіз послідовності наших дій за останні дев'ять років наочно показує, що цієї помилки припустилися ще на самому початку нашої перебудови. Тобто ми розпочали перебудову не зі створення науково обгрунтованої економічної програми, як того вимагає наукова методологія, а розпочали її одразу з практики. Практика ж, як відомо, без теорії сліпа. Отож, ми зразу опинилися на шляху спроб та помилок, тобто на шляху сліпого пошуку правильного способу перетворення економіки. І чого тільки ми на цьому шляху не робили: і тотальний держконтроль за якістю продукції запроваджували, і виноградну лозу сокирою рубали, та очікуваного ефекту від усього цього так і не одержали.

Щоправда, сьогодні у нас уже є ідея під назвою «економічні реформи», основною метою яких є переведення економіки на рейки приватної власності. Але знову ж таки з'явилася ця «мета» не в результаті глибокого наукового аналізу ситуації, що склалася, а найімовірніше в результаті сліпої віри в істину всього лиш єдиного постулату: у нас (начебто) немає іншої альтернативи!

А тим часом склалася парадоксальна ситуація: ми стали володарями водночас двох криз, природа яких має абсолютно різні причини та джерела. Одна з цих криз визріла в нашому суспільстві давно й закономірно, ще за соціалізму, і тому вона є для нас основною й першочерговою як за часом, так і за суттю. Це саме вона породила низьку продуктивність праці у виробництві, і саме нерозуміння її суті з боку колишньої партократії і призвело до такого швидкоплинного краху тоталітарну систему. І друга криза — це наша нинішня економічна криза, що її було породжено штучно, за спроби реорганізувати економіку на капіталістичний кшталт. Саме ця однобічна орієнтація на саморегуляцію ринку, економічні важелі та конкуренцію одним махом дестабілізувала економіку й призвела до обвального розриву всіх господарських зв'язків. І в результаті ми нажили собі цю нову кризу, що не тільки привела нас до нинішнього плачевного стану, а й відсунула в тінь розгляд основної причини неефективності економіки, побудованої на державній власності, яка, до речі, ще існує.

У ситуації, що ускладнилася, необхідно насамперед подолати свої емоції і присвятити нарешті частину свого часу серйозному науково-теоретичному осмисленню непростої ситуації, що склалася в економіці. Наприклад, можна спробувати розглянути один з варіантів розв'язання найгострішої проблеми. Це — наші фінанси, точніше — гостра нестача грошової готівки у держави.

Як відомо, цю проблему можна розв'язати традиційними заходами, як-от: емісія грошових знаків, підвищення цін і введення нових податків, можна взяти кредит, заморозити заробітну плату, закрити нерентабельні підприємства, розпродати державну власність і т.д. І кожен з даних заходів ефективний. Та при цьому кожен з них має і свою негативну сторону, яка може стати сьогодні просто-таки фатальною. Адже емісія грошових знаків спричиняє прискорення інфляції; закриття підприємств —безробіття; кредит — борг із чималими відсотками; підвищення цін — нове, ще більше соціальне напруження в суспільстві і т.ін.

Та є й інше розв'язання цієї ж проблеми — можна сказати, нетрадиційне, але природне й таке, що випливає з нашої непростої ситуації. Як відомо, основну масу готівки держава витрачає на виплату заробітної плати. Тобто основна маса грошей і заробітна плата — це дві сторони однієї й тієї ж проблеми, більше того, вони взаємозумовлені. Виходячи з цього, розв'язати фінансову проблему найраціональніше та найбезболісніше можна, використовуючи заробітну плату. Суть рішення полягає в кооперації заробітної плати, а саме у тім, щоб гроші, які виділяють на заробітну плату, були, так би мовити, «зв'язані» або перетворені з готівки на безготівку. Тим самим їхній обіг переводиться до іншої сфери і здійснюється зовсім іншим способом.

Саме цей крок досить наочно простежується й випливає з аналізу розвитку існуючого способу виробництва, остаточний результат якого виглядає так. Послідовно, відповідно до історії його розвитку: першою була кооперація праці, і це значно підвищило продуктивність самої праці. Другою була кооперація капіталу, і це створило умови для науково-технічної революції, що різко підвищило продуктивність самої праці. І, нарешті, завершальний етап розвитку існуючого способу виробництва має розпочатися з кооперації заробітної плати. Це створить не лише необхідні умови для достойного життя безпосереднього виробника, а й створить умови для значного підвищення продуктивності його праці.

Отож, що при цьому виграє держава?

1. Вирішує проблему готових грошей.
2. Одержує можливість переказувати заробітну плату регулярно і в строк.
3. Одержує соціальну стабільність у суспільстві та оздоровлення економіки. Причому кооперована заробітна плата дає змогу наповнити споживчий кошик значно легше і зробити його навіть вагомішим, аніж у тому разі, коли все це робить кожний робітник індивідуально.

Що від цього виграє робітник?

1. Він більше не турбується про свій прожитковий рівень.
2. Кооперована заробітна плата створює умови для придбання працюючим предметів довгострокового користування, включаючи житло.
3. У кооперованої заробітної плати з'являється можливість придбати необхідні засоби виробництва.

Плюс до всього цей крок веде до різкого підвищення інтересу безпосереднього виробника до підвищення ефективності своєї праці та до зацікавленої участі в усіх заходах, що забезпечують безперебійну роботу самого підприємства, яке платить йому зарплату.

Геннадій БУНТІН, філософ.

Від редакції: Ми друкуємо цей матеріал тому, що, по-перше, теоретично він певною мірою має рацію: у всьому світі поширена практика безготівкової торгівлі, навіть найдрібнішої, існують чекові книжки, картки споживача тощо. Та й деякі наші вітчизняні підприємства замість видачі частини зарплати забезпечують працівників усим необхідним. Подруге, теорія — мертва без практики, без конкретних механізмів втілення в життя тих чи інших ідей. І, врешті-решт, по-третє, може, й справді ці думки спричинять й інші думки і практичні висновки.

І людям, і собі

Комунальну службу нині величають, як ту зіроньку кохання. І дошкуляє вона всім, бо з послуг її користаємося щодня і щохвилини. На моєму віку довелося побачити не одного начальника служби й почути його виправдовування.

У дунаєвецьких газд цієї галузі виправдовувань немає, бо всі вони працюють на себе і кожного. Бо усвідомлюють: те, що вийшло з ладу в сусіди, завтра може потребувати лагодження і у власній оселі комунальника.

Сто шість комунальників у Дунаєвцях за всім цим встигають дбати. Піклуються і про чистоту в райцентрі. І взагалі охоплюють своїми послугами увесь район. Бо поважають дунаївців, дослуховуються до їхніх пропозицій.

А ще у дунаєвецьких комунальників є мед. Пасічник Броніслав Станіславів охоче частує малечу і влітку, і взимку.

Є й до меду. На догляненій Броніславом Швецем свинофермі підсвинки й поважні беконні свиноматки.

На двогектарній площі, де колись буяли бур'яни, тепер різнобарв'я — трояндове і всілякої городини. Ростуть тут цибуля, кріп, петрушка, огірки, помідори і ще багато з того, чим може присмачити страви у свята і будні добра господиня. Завідувачка теплиць Зінаїда Мелентієва з своїми подругами Наталією Гожик, Тетяною Коломієць, Інною Матвієвою та Марією Пукас годять дунаєвецьким господаркам. Приємно їм серед зими скуштувати свіжої городини.

Головний інженер комунальників Борис Павлович Глухів ділиться подальшими задумами. З весни на восьмигектарному ставковому плесі плескатимуться придбані на птахофабриці «Поліська», що на Київщині, угорські гуси, а рибалки зможуть тут ловити судака, щуку чи карася.

Олександр САКУРА.

Село

Зверніть увагу

Хто дбає, той і має

З прийняттям Верховною Радою у травні минулого року Земельного кодексу в Україні започатковано правові заходи для реформування земельних відносин. Зважаючи на складність, а звідси — на довготерміновість земельної реформи, Кабінет міністрів схвалив першочергові заходи з її підготовки та проведення. Вони спрямовані на створення організаційної і правової бази, умов для розвитку різних форм господарювання, формування багатоукладної економіки й раціонального використання земельних ресурсів.

І хоча в нормативній базі чимало білих плям, нерозв'язаних проблем, проте реформа діє. Змінюються форми власності на землю й виробничі відносини в колективних господарствах. Повільно, але постійно зростає кількість фермерських господарств, напрацьовують законодавчу базу щодо вдосконалення, зміцнення права власності на землю, її оцінки. Водночас відбувається перерозподіл земель, зміни організації земельної території колективних і державних сільськогосподарських підприємств, селянських, фермерських господарств.

За цих умов надто важливо налагодити грамотне, науково обгрунтоване обслуговування сільських товаровиробників щодо раціонального використання землі, не допустити втрат її родючості. Адже, відверто кажучи, далеко не скрізь нові землекористувачі знають, як цього досягти.

Звичайно, розмір газетної статті не дозволяє дати докладні поради. Але безперечне одне — родючість грунту підтримують і підвищують завдяки внесенню добрив. Та сьогодні вони дуже дорогі, витрати на них мають окупатися додатковим урожаєм. Тобто треба чітко знати, де, скільки, коли і чого потрібно внести. На око цього не визначить навіть досвідчений спеціаліст.

Тим часом у державі давно працює агрохімічна служба, яка на основі обстеження грунтів та їх лабораторних аналізів визначає вміст основних елементів живлення рослин, розробляє рекомендації щодо доз внесення мінеральних добрив під конкретну культуру. Це роблять проектно-розвідувальні станції хімізації сільського господарства та агрохімічні лабораторії при районних підприємствах з агрохімічного обслуговування сільського господарства (донедавна — «Сільгоспхімія»). Роботу з агрохімічних обстежень вони виконують на договірних умовах. Вартість її, як на сьогодні, скоріше символічна — вартість обстеження гектара на рівні вартості 1—2 кілограмів пшениці.

Що це дає господарю, можна показати на такому прикладі. Харківська обласна станція хімізації зробила агрохімічну діагностику грунтів на 130 тисяч гектарів площ, відведених під озиму пшеницю. Виявлено низьку й середню забезпеченість азотом на 95, фосфором — на 70 відсотків площ. Диференційоване внесення добрив дало можливість заощадити 11 тисяч тонн аміачної селітри на суму 3,3 млрд карбованців.

Таку саму роботу провадять і районні агрохімлабораторії. Вони можуть обстежити і зробити конкретні розрахунки потреб та вартості мінеральних добрив, дати поради щодо їх застосування кожному землевласникові. Багато які агрохімлабораторії налагодили також зручне для користувача фасування добрив і дозволених до застосування на присадибних ділянках, у садах хімічних засобів захисту від шкідників і хвороб, дають кваліфіковані рекомендації. Тож господарникам доцільно саме тепер, заздалегідь, налагодити зв'язок з агрохімлабораторіями, уточнити умови, зробити замовлення на послуги на наступний рік або ж уже сьогодні придбати потрібні засоби хімізації. До речі, розрахуватися за них можна і продукцією. Така турбота про долю майбутнього врожаю виправдає себе і має бути властива кожному, хто працює на перспективу, серйозно думає про завтрашній день і землю, яка годує його.

Микола БУРБЕЛА, заступник начальника управління моніторингу грунтів і якості продукції Українського об'єднання «Украгрохім».

Хто знається на сільськогосподарській техніці, неодмінно похвалить трактор Т-70 С, що його випускають у Кишиневі: надійний помічник і на сівбі, і на обробітку грунту, і на збиранні врожаю. Та й він не вічний, а купити новий не кожному господарству зараз по кишені.

Капітальний ремонт цих машин і випуск майже половини запасних частин до них освоєно на державному ремонтно-транспортному підприємстві у селі Гірка Полонка Луцького району на Волині. Вже близько 200 тракторів пройшли тут повний курс «лікування» і готові до роботи у господарствах не тільки своєї області, а й Рівненщини, Львівщини, Білорусі.

На знімку: токар Михайло Михайлович Бездольний, котрий працює тут понад сорок років.

Фото Валерія БЄЛОВА (Укрінформ).

Кожній садибі — маслоробку

Не таємниця, що подекуди на селі корів пускають під ніж. А в Новосанжарському районі Полтавщини навпаки — нарощують поголів'я. У колективних господарствах і селян налічується понад 20 тисяч корів. І щоб не переводити молоко, тут вирішили: кожній фермі — переробний цех, кожній садибі — маслоробку. Щоб були свої масло, сир, сметана і навіть морозиво. Власне, всім проблемам підсобного господарства приділяють пильну увагу. Лише торік почали діяти 42 олійних, 30 молочних та м'ясопереробних цехів, 10 млинів, 73 круподерні, 3 консервні заводи.

Григорій ГРИНЬ.

Продиктовано в номер

По бюджету — черговою заявою

Сесія Одеської облради прийняла чергову заяву, адресовану Верховній Раді, Президентові та Кабінету міністрів України. В ній міститься незгода з принципами й підходами вищих органів країни при формуванні держбюджету та нарікання на те, що фактичну його дефіцитність при цьому перекладено на плечі органів місцевого й регіонального самоврядування. Місцевим Радам народних депутатів, сказано в заяві, визначені такі надходження до бюджетів, які при найоптимальніших прогнозах не покривають і половини мінімальних потреб в оплаті праці у системі охорони здоров'я, освіти, культури. На все інше коштів не передбачається зовсім, хоча парламент і зобов'язує місцеві Ради фінансувати державні соціальні програми. За рахунок чого, питається?

Одеська облрада зажадала від Верховної Ради негайно переглянути принципи формування держбюджету, привести державні витрати у відповідність з можливостями української економіки.

У В. Пинзеника додалось однодумців

Сьогодні і завтра Український фонд підтримки реформ спільно з Українською Всесвітньою координаційною радою проводять у Києві міжнародну конференцію «Економічна реформа і соціально-політична стабілізація суспільства», на якій відбудеться презентація нової програми виходу України із соціально-економічної кризи. Її автори — експерти, економісти, вчені — однодумці голови фонду підтримки реформ професора Віктора Пинзеника. Того самого, кого донедавна називали бунтарським віце-прем'єром. На початку березня з цією програмою детально ознайомилися директори підприємств Запоріжжя та Дніпропетровська. Їхня думка збігається з головною концепцією програми: держава не повинна втручатись у розвиток виробництва і підприємництва.

Міністр освіти України в Криму

Впродовж кількох днів у Республіці Крим перебував міністр освіти України Петро Таланчук разом з відповідальними працівниками міністерства. 9 березня гості з Києва зустрілися в актовому залі Сімферопольського університету з викладачами вузів, технікумів та шкіл півострова. Розмову з присутніми П.Таланчук вів виважено, толерантно, давав грунтовні відповіді на запитання. А їх було надто багато і найрізноманітніших. Ось, наприклад: «Чи будуть у школах Криму підручники з Росії?» Відповідь була такою: «Підручниками мусить забезпечувати Україна. Зокрема й російськомовними». Щодо введення двомовності, то П.Таланчук зауважив: «У Швейцарії вивчили три мови, і тому там тримовність. Ми хочемо, щоб була двомовність, ще не вивчивши української мови».

Виклав свою позицію міністр і щодо історії України. На його думку, оскільки від фактів нікуди не подінешся, треба домовитися з Росією (це Україна вже зробила з Польщею), як ті чи інші факти висвітлювати. Аби не завдавати шкоди жодному народові.

У захисті прав людини немає кордонів

Що гарантують нашим громадянам існуючі закони: право на житло чи право стати у чергу на житло? Чи не нонсенс: право власності на землю регулюється Земельним кодексом, а не Цивільним? Чи можна назвати соціальним інфантилізмом такий підхід, коли держава є монополістом у правах людини: може відняти, а може дарувати?

Ці та багато інших проблем було порушено на перших міжнародних читаннях «Права людини і адвокатура», організованих Спілкою адвокатів України. Окрім наших адвокатів, у читаннях взяли участь юристи та керівники Спілки адвокатів Росії, Колегії адвокатів Молдови, науковці з Великобританії та США, які представляли громадські адвокатські правозахисні організації, зокрема Адвокатський центр прав людини (США), Міжнародний центр захисту прав людей із психічними порушеннями (США), адвокатуру Великобританії.

Треба віддати належне тому фактові, зазначали промовці, що Закон про адвокатуру, який зусиллями українських адвокатів прийнятий нашим парламентом, — це той законодавчий акт, який стоїть на захисті прав людини. Україна із колишніх республік СРСР другою після Литви прийняла цей закон і першою внесла зміни до Кримінального кодексу щодо захисту прав людини. Тепер уперше за 70 років захист гарантовано кожному. І захисником може бути тільки адвокат. Росія, до речі, поки що не спромоглася прийняти відповідний закон у себе. У Молдові також дуже повільно змінюється законодавство стосовно захисту прав людини. Захистом прав громадян займається Колегія адвокатів, яка діє на основі положення 1980 року. Оратори підкреслили необхідність зміцнення адвокатури і піднесення її ролі в суспільстві як єдиного професіонального правозахисного інституту, потребу в координації зусиль спілок адвокатів різних країн—членів СНД.

Президент Спілки адвокатів України Віктор Медведчук, голова Спілки адвокатів Росії Олесій Галоганов, голова Колегії адвокатів Молдови Михайло Годирка підписали договір про співробітництво, спрямоване на розширення можливостей адвокатури із захисту конституційних прав громадян і розбудови демократичних держав. На прохання адвокатів Білорусі, які з об'єктивних причин не змогли прибути на читання, Спілку адвокатів Білорусі також включено до сторін зазначеного договору.

Леонід БРОВЧЕНКО.

Разом вийдемо на поле...

Після того, як 4 місяці тому було підписано угоду про співробітництво між Луганською і Ростовською областями, з'явилось 25 нових спільних україно-російських підприємств. І взаємовідносини між сусідами стають усе плиднішими. Відбулася чергова робоча зустріч керівників держадміністрацій Луганської і Ростовської областей. Зокрема, було досягнуто домовленості про забезпечення нафтою Лисичанського нафтопереробного заводу, узгодження позиції щодо цього з Тюменською областю, Краснодарським і Ставропольським краями. Визначені заходи щодо всієї допомоги по забезпеченню аграрного сектора пальним та мастилами, запасними частинами, насінням, мінеральними добривами. Особливу увагу учасники зустрічі приділили міжбанківським відносинам між українською та російською сторонами.

Інформація до роздумів

Іван Салій виконав обіцянку

Відбулася презентація книги колишнього глави держадміністрації Києва Івана Салія «Я повертаюсь». Як повідомив автор, вона з'явилася на світ не тільки тому, що гнаний офіційною владою політик прагнув висловити своє бачення подій, які відбулися останнім часом, а й тому, що він пообіцяв це зробити Президенту. І от обіцянка виконана.

А презентація, яка відбулася у чудово відреставрованому не без участі героя дня кінотеатрі «Жовтень», зібрала чимало народних депутатів нинішніх, а ще більше тих, хто балотується в парламент. Прийшли прихильники і опоненти Салія — швидше політика, ніж письменника. І запитання були переважно політичного характеру, тому презентація часом нагадувала передвиборні збори.

Присутні побачили зовсім іншого Салія — зрілого політика, вмілого оратора, який добре володіє аудиторією. Він і не приховував, що без цієї товстенької книжки не було б і тоненької — політичної програми громадського об'єднання «Вибір», яке він очолює. Тому з цікавістю присутні слухали відповіді Івана Салія на запитання про те, як вийти з економічної кризи, якою має бути влада в Україні, особливо ж про її устрій у столиці.

Слухаючи людину, двічі звільнену з посади з єдиним формулюванням «за разове грубе порушення», краще розумієш і вислів народного депутата Віталія Карпенка: «Якби Салія не було, то його треба було б придумати!»

А книжку, яка має досить символічну назву «Я повертаюсь», корисно прочитати. І політикам, що, як кажуть, при ділі, і тим, хто від політики відійшов, і тим, хто ще тільки збирається у ній заявити про себе. Дуже корисна книжка. А автору — щасливо! І в літературі, і в політиці.

Валентина ПИСАНСЬКА.

На знімку: під час презентації автор давав автографи читачам.

Фото Анатолія КОЛЕСНИКА. Укрінформ.

Коротко

Черніков зняв Морозова?

Чернігівська крайова організація Руху, обласне товариство «Просвіта» надіслали звернення-протест голові СБУ Марчуку з приводу виступів його радника, генерала Служби безпеки Юрія Чернікова, який балотується по Прилуцькому виборчому округу № 442. «На своїх численних зустрічах з виборцями, — зазначається у зверненні, — він виступає проти незалежності України, веде агітацію за відновлення СРСР. Генерал вважає, що заслугою СБУ і його особистою є «снятие этого руховского министра Морозова». Автори протесту вимагають негайного звільнення з СБУ генерала.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Зверніть увагу

Наш цемент в імпортній упаковці

До останнього часу ми не мали сучасного устаткування, за допомогою якого можна було б розфасовувати цемент у спеціальні мішки та ще й плівкою пластиковою обгортати.

І от, як то кажуть, крига скресла. За справу взялася фірма «ХОРДА Лтд». Основні цілі її діяльності: мобілізація й залучення українських та іноземних юридичних осіб до активної діяльності з інвестування в економіку України капіталовкладень, насичення ринку нашої держави товарами та послугами високої якості, підвищення конкурентоздатності українських товарів на світовому рівні.

Для того, щоб ці завдання стали реальністю, фірма розробила довгострокові програми в сфері виробництва. Одна з них передбачає модернізацію цементних заводів з перспективою їх повної або часткової приватизації.

Оскільки експортні можливості цементної промисловості України стримуються відсутністю виробництв з пакетування цементу за світовими стандартами, ця програма була визначена експертами фірми як актуальна і перспективна.

На підставі договору про спільну господарську діяльність з Кам'янець-Подільським цементним заводом фірма збудувала на орендованій у цього заводу території та ввела в дію виробничий комплекс з пакетування цементу потужністю 600000 тонн на рік.

Директор фірми «ХОРДА Лтд» Борис НОВОЖИЛОВ розповів:

— Комплекс складається з чотирьох виробничих і складських приміщень (понад 160.000 куб. м) і оснащений устаткуванням провідних німецьких фірм «BEUMER» та «HAVER & BOECKER». Устаткування являє собою повнокомплексну автоматизовану лінію з пакування цементу у 50-кілограмові паперові мішки виробництва фірм «WALKI» (Фінляндія), «BISHOF+KLEIN» (Німеччина) та їх наступного пакетування у 2-тонні атмосферостійкі транспортні пакети з використанням поліетиленової термоусадочної плівки зі стабілізатором проти ультрафіолетового випромінювання виробництва фірми «ROSENLEW» (Фінляндія).

Розроблено також графік транспортування пакетованого цементу залізницею та навантаження його на морські судна. Отож, придбали необхідну кількість платформ та вагонів.

Загальна сума витрат на будівництво виробничого комплексу, монтаж лінії, встановлення лабораторії, придбання рухомого складу для залізничних перевезень готової продукції, придбання матеріалів на два місяці роботи, створення резервного фонду становить 11,2 мільйона німецьких марок. Проблему капіталовкладень вирішуємо шляхом залучення власних коштів та кредитних ресурсів...

«ХОРДА Лтд» збирається зробити й наступні кроки для реалізації своєї цементної програми.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Кам'янець-Подільський—Київ.

РЯТІВНЕ КОЛО КИНУТО. ЧИ ДОТЯГНЕМОСЬ МИ ДО НЬОГО?

(Початок на 3-й стор.).

У свою чергу Президент України **Леонід Кравчук**, оцінюючи досягнуті домовленості, сказав:

— Це можна без перебільшення назвати історичним моментом у стосунках між нашими державами. Ми фактично перегорнули ту сторінку ще короткої історії двосторонніх відносин, яка, здавалось, назавжди зв'язувала нас з колосальною за своїми масштабами і складністю проблемою ядерної зброї, яку Україна успадкувала від колишнього СРСР. І хоча проблема ця й сьогодні залишається ще складною, ми змогли спільними зусиллями докорінно наблизити її успішне розв'язання.

Л.Кравчук наголосив, що вони з Б.Клінтоном дійшли спільної думки: політична і економічна безпека України, яка відіграє важливу стабілізуючу роль у своєму регіоні, має рівнозначно виняткове значення як для народу України, американського народу, так і для всього людства. А це означає, що стосунки мають будуватись як між двома дружніми державами, у яких більше спільних інтересів, ніж протиріч.

У відповідях на запитання журналістів Б.Клінтон підкреслив, що США однозначно підтримують територіальну недоторканність України. Стосовно ситуації навколо Криму, то **«я особисто впевнений, що всі сторони дуже відповідальні у своїх заявах і діях»**, — сказав Президент США. Він також зазначив, що досягнуто домовленостей про уникнення подвійного оподаткування у торгівлі між обома країнами, а також про те, що буде створено спеціальну комісію, яка працюватиме в Україні з метою знайти шляхи залучення інших країн до економічного сприяння нашій державі.

Л.Кравчук висловив переконання у доконечній потребі тісного співробітництва з країнами СНД. Це аж ніяк не суперечить інтеграції України до світової економіки. Тільки тісна співпраця країн СНД і країн СНД із Заходом дасть можливість уникнути гострих конфліктних ситуацій.

Крім переговорів на найвищому рівні, значну роботу проводили інші члени делегації.

Досягнуто домовленості про створення американсько-українських підприємств з виробництва антиракових медикаментів. Найближчим часом у Луганській області відкриють одне з таких підприємств. Пізніше будуть залучені ще 10 заводів. Отже утвориться потужна база з випуску дефіцитних лікарських препаратів різного призначення.

Підписані документи про поставку в Україну гербіцидів для захисту кукурудзи і соняшнику. Безплатно надійдуть до нашої держави 30 сівалок і 40 обприскувачів.

Відкрито кредитну лінію на суму 60 мільйонів доларів, які підуть на розвиток рослинництва і тваринництва.

— Але найголовніше, — підкреслив виконувач обов'язків Прем'єр-міністра Юхим Звягільський, — є надія, що США виділять безвідплатно приблизно 1 мільярд доларів на переобладнання підприємств, здійснення реформ, на оплату енергоносіїв.

Разом з тим Ю.Звягільський обережно висловився щодо швидкого інвестування в українську економіку. На його думку, цей процес має поки що більш теоретичний характер.

Дещо іншої думки дотримується **міністр економіки Роман Шпек**. Він вважає, що результати переговорів у Вашингтоні дають Україні прекрасний шанс вирватись із кризового стану. Інша річ, чи створимо сприятливі умови інвесторам, чи готові самі насамперед до розміщення інвестицій і до співпраці на сучасному рівні із зарубіжними партнерами. Одне слово, тепер багато що залежить від нас самих. Перебування української делегації у США викликало чималий інтерес місцевої преси. Аналізуючи її, **міністр закордонних справ А.Зленко** зауважив, що публікації наголошують на зацікавленості Північної Америки у сильній процвітаючій Україні. Адже, на перехресті Азії і Європи стабільна і життєздатна Україна має серйозний вплив на демократичні перетворення у всьому регіоні. Втрата суверенітету, територіальної цілісності України може призвести до порушення геостратегічного балансу в Європі.

Анатолій Зленко підкреслив також, що успіх переговорів багато в чому залежав від особистості Президента Л.Кравчука, його вміння говорити з аудиторією. Загалом громадськість США визнала його як лідера нашої держави і впливового на міжнародній арені політика.

Атмосфера доброзичливості, довір'я, симпатії, якою була оточена українська делегація у Вашингтоні і Нью-Йорку, — підтвердження того.

Під час перебування у США Л.Кравчук та особи, які його супроводжували, зустрічалися з представниками Світового банку, Міжнародного валютного фонду, Торгової палати США, засобів масової інформації.

Серйозних домовленостей досягнуто на переговорах у Пентагоні.

Відбулася розмова з Генеральним секретарем ООН Бутросом Галі.

Особливо зворушливими були зустрічі з представниками української громади у США, а також покладання квітів до пам'ятника Т.Шевченку у Вашингтоні, відкриття Генерального консульства України в Нью-Йорку.

У приміщенні єврейського культурного центру в Нью-Йорку Л.Кравчук спілкувався з керівниками єврейських організацій.

Президента України під час офіційного візиту супроводжували виконувач обов'язків Прем'єр-міністра Ю.Звягільський, міністр закордонних справ А.Зленко, голова Служби безпеки Є.Марчук, міністр фінансів Г.П'ятаченко, міністр оборони В.Радецький, міністр зовнішніх економічних зв'язків О.Слєпічев, міністр економіки Р.Шпек, міністр сільського господарства Ю.Карасик, міністр Кабінету міністрів І.Доненко, голова правління Національного банку В.Ющенко.

Насамкінець три погляди, так би мовити, збоку.

Тамара ПІДГОРНА (бортпровідниця): Політ відбувся добре. Обслуговування в аеропортах було на високому рівні. Нас уже знають у світі.

Іван БАБІЧ (служба безпеки Президента): Жодних позаштатних ситуацій не було. Американці виконували свої обов'язки бездоганно. У них великий досвід. Є чому повчитися.

Оксана БАЮЛ (олімпійська чемпіонка, перебувала у США разом з офіційною делегацією). Ретельно пережовуючи яблуко, мовила: «Політикою не цікавлюся. У газетах читаю лише про спорт».

Анатолій ГОРЛОВ.

Вашингтон—Нью-Йорк—Київ.

На фото: покладання квітів до пам'ятника Т. Г. Шевченку.

Фото Василя ПИЛИП'ЮКА.

Свята

ЗИЧИМО ЩАСТЯ, БРАТУШКИ!

Болгарія відзначила Національне свято — 116-у річницю з дня підписання історичного Сан-Стефанського договору між Росією та Туреччиною. Він ознаменував завершення майже п'ятисотрічного турецького панування, започаткував третє народження болгарської держави. Це свято символізує найсвятіше бажання кожного народу — Свободу! Після демократичних змін в Болгарії саме відзначення цієї дати піддавалось сумнівам. У своєму «переписуванні» історії деякі вчені навіть спробували замінити в підручниках вираз «турецьке ярмо» на «османську присутність». Критиці піддавалась і роль Росії у визволенні Болгарії. Та сьогодні утверджені цінності повертаються на свої місця. Хитання від однієї великої сили — Росії до другої — США потроху зводяться до константи — незалежна Болгарія.

Відкриваючи урочисті торжества на легендарній Шипці, Президент Болгарії Желю Желєв відзначив: хитання і партизанщина у зовнішній політиці — річ шкідлива. Характеризуючи складну ситуацію в регіоні, він підкреслив, що Болгарія виступає не за перекроювання кордонів, а за їх відкриття, вільне спілкування між народами, перетворення Балкан на частину єдиної, демократичної Європи. Новий нюанс прозвучав у його висловлюванні про те, що «Болгарія низько схиляє голову перед подвигом російських офіцерів і генералів, мужніх українських, фінських і румунських воїнів, болгарських ополченців, що принесли довгожданну свободу». Відтак у Болгарії практично вперше офіційно згадується про роль українських воїнів у визволенні Балкан.

Проблеми

КІЛЬЦЕ БЛОКАДИ СТИСКАЄТЬСЯ

Недавно прогримів перший у нинішньому році вибух на магістральному газопроводі (всього їх минулого року було 12). Не змінюється і місце диверсій — Марнеульський район Грузії, де, в основному, мешкають азербайджанці.

Подавання туркменського газу до Вірменії призупинене, а це означає, що автоматично запроваджується так званий 8-й графік енергорежиму. Інакше кажучи, більшість промислових підприємств змушена припинити діяльність, до квартир світло подається в кращому разі протягом години. Нагадаю, що внаслідок дуже жорстокої енергетичної кризи будинки не опалюються вже третій рік.

Цього разу уряд Вірменії виступив з різкою заявою, в якій уперше відзначається, що «в Грузії є певні сили, які намагаються власні економічні проблеми розв'язувати за рахунок сусідів».

Президент Вірменії Л.Тер-Петросян з одноденним візитом відвідав Тбілісі. Переговори з Е.Шеварднадзе відбувалися за закритими дверима. Стало відомо, що вірменська сторона запропонувала взяти на себе охорону газопроводу.

Крім того, на грузинській залізниці «застряють» вантажі (зерно, паливо), призначені Вірменії. А тим часом Грузія в односторонньому порядку пішла на безпрецедентне підвищення тарифів на перевезення. За деякими даними, провезення по території цієї країни одного вагона нині обходиться приблизно в 500 доларів. Раніше через Грузію до Вірменії доставлялось 14 відсотків усього обсягу народногосподарських вантажів. Нині, враховуючи, що блокада Вірменії з боку Азербайджану триває, це єдина артерія, що зв'язує Вірменію із зовнішнім світом. Отже, якщо на переговорах з Тбілісі не буде досягнуто врегулювання цих питань, то кільце блокади навколо Вірменії може замкнутися.

Віген САРКІСЯН.

Єреван.

Презентації

У СЕРЦЯХ РУСИНІВ УКРАЇНА

У місті Нови Сад, що в Союзній Республіці Югославії, вийшла з друку «Коротка історія русинів» Янко Рамача. Це вже четверта книга в бібліотеці «Меморіал-250», якою греко-католицька парафія св. Петра й Павла відзначає 250-і роковини поселення русинів на території нинішньої Югославії. Засновниками бібліотеки є група священиків та письменників. З огляду на те, що державне видавництво «Руске слово» минулого року не опублікувало жодної книги через брак коштів, група, яка утворилася навколо новосадської парафії, є єдиним видавцем книг рідною мовою в Югославії.

Вихід у світ «Короткої історії русинів» — визначна подія. Йдеться про першу історію нашої меншини в цих краях, написану русинським автором — істориком за освітою. В югославських школах не вивчають історію України, отож ця книга незамінна не тільки для вчених і студентів, а й для молодого покоління та широкого кола читачів.

У перших розділах автор пише, посилаючись на дослідження інших учених, про Київську Русь, Галицько-Волинське князівство та життя русинів в угорській державі. Потім він розглядає умови, що спонукали закарпатських русинів у середині XVIII століття оселитися далеко на півдні. Велику увагу автор приділяє громадському, економічному й культурному життю русинів у новому середовищі, спочатку в селах Руский Керестур і Кцур, згодом і в інших місцях, де вони шукали кращої долі. Ця книга — результат багаторічної праці Рамача в багатьох архівах. Автор переконливо доводить, що русини є складовою частиною українського народу, і вказує на постійні культурні, релігійні та інші зв'язки русинських поселенців зі старим краєм, тобто Закарпаттям, Україною.

У «Короткій історії русинів» детально розглядається культурна й просвітницька діяльність, завдяки якій кілька тисяч знедолених селян зберегли своє національне почуття, свою мову і віру.

38-річний Янко Рамач працює викладачем історії на кафедрі русиністики філософського факультету університету в Нови Сад. Навчався в українській папській малій семінарії у Римі. Потім вивчав історію в Нови Сад, звання магістра історичних наук одержав у Белградському університеті. В 1990 році вийшла його книга **«Хозяйственная и общественная жизнь русинов в южной Венгрии в 1745—1848 гг.»**. Його дослідження з історії та культури русинів друкуються в багатьох югославських і зарубіжних журналах.

Продиктовано в номер

Усі сподівання — на ООН

До введення міжнародного управління в Абхазії під егідою ООН закликав на засіданні Ради Безпеки ООН, присвяченому обговоренню ситуації у цій автономній республіці, глава Грузинської держави Е. Шеварднадзе. Він заявив, що грузинський план повномасштабного політичного врегулювання в Абхазії передбачає проведення виборів під міжнародним контролем та формування на їх основі нових органів влади.

Коли мрії стають дійсністю

400 ядерних боєголовок стратегічних ракет, які до цього були націлені на Сполучені Штати, вже демонтовано у Білорусі, Казахстані та Україні. Про це повідомив на слуханнях у палаті представників американського конгресу помічник міністра оборони США Е. Картер. «Ми із задоволенням відзначаємо, — зазначив він, що досягнуто такого успіху, про який Сполучені Штати не могли мріяти навіть рік тому».

З ДКНС до самого кінця!

Заступник Генерального прокурора РФ Е. Денисов опротестував постанову військової колегії Верховного суду щодо припинення впровадження по кримінальній справі стосовно членів ДКНС. Аргументував він це рішення тим, що зазначена постанова протирічить кримінально-процесуальному кодексу Російської Федерації. Бо, як говориться у цьому документі, будь-який судовий розбір повинен завершитися або виправдним або обвинувальним вироком.

ПОЛОЖЕННЯ ПРО ІНВЕСТИЦІЙНІ ФОНДИ ТА ІНВЕСТИЦІЙНІ КОМПАНІЇ

Це Положення визначає поняття інвестиційних фондів та інвестиційних компаній, порядок створення та умови їх діяльності, здійснення державного контролю, а також заходи щодо захисту інтересів їх учасників.

Розділ І. ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ФОНД

1. Інвестиційний фонд — це юридична особа, заснована у формі закритого акціонерного товариства з урахуванням вимог, встановлених цим Положенням, що здійснює виключну діяльність у галузі спільного інвестування.

2. Основні терміни та поняття, які застосовуються у цьому Положенні:

афілійована особа інвестиційного фонду чи інвестиційної компанії — інвестиційний керуючий, засновники, а також учасники, кожен з яких володіє не менш як 25 відсотками інвестиційних сертифікатів;

депозитарій інвестиційного фонду — юридична особа, яка здійснює відповідальне зберігання активів, обслуговування операцій з активами інвестиційного фонду та облік руху активів на підставі депозитного договору;

взаємний фонд інвестиційної компанії — філіал, який від імені інвестиційної компанії здійснює спільне інвестування;

відкритий інвестиційний фонд — фонд, який випускає інвестиційні сертифікати з зобов'язанням перед учасниками щодо їх викупу; закритий інвестиційний фонд — фонд, який здійснює випуск інвестиційних сертифікатів без взяття зобов'язань про їх викуп;

інвестиційна декларація — складова частина статуту інвестиційного фонду, в якій визначаються основні напрями та обмеження інвестиційної діяльності фонду, порядок випуску, продажу та викупу інвестиційних сертифікатів, а також інші питання інвестиційної діяльності фонду;

інвестиційний керуючий — торговець цінними паперами, з яким укладено угоду про управління інвестиційним фондом;

інвестиційний сертифікат — цінний папір, який випускається виключно інвестиційним фондом або інвестиційною компанією і дає право його власникові на отримання доходу у вигляді дивідендів;

спільне інвестування — діяльність, яка здійснюється в інтересах і за рахунок засновників та учасників інвестиційного фонду шляхом випуску інвестиційних сертифікатів та проведення комерційної діяльності з цінними паперами;

чисті активи інвестиційного фонду — величина, яка визначається як різниця між сумою активів і розміром пасивів інвестиційного фонду з урахуванням їх ринкової вартості.

3. Інвестиційні фонди поділяються на відкриті і закриті.

Відкриті фонди створюються на невизначений строк і здійснюють викуп своїх інвестиційних сертифікатів у строки, встановлені інвестиційною декларацією інвестиційного фонду.

Закриті фонди створюються на визначений строк і здійснюють розрахунки щодо інвестиційних сертифікатів після закінчення строку діяльності інвестиційного фонду.

4. Засновниками інвестиційного фонду є юридичні та фізичні особи.

Не можуть бути засновниками інвестиційного фонду юридичні особи, частка державного майна у статутному фонді яких перевищує 25 відсотків. Законодавством може бути передбачено й інші обмеження щодо участі юридичних і фізичних осіб у створенні інвестиційних фондів.

Засновники несуть відповідальність перед учасниками інвестиційного фонду в межах вартості належних їм акцій статутного фонду. Акції зберігаються у депозитаріях і не можуть пропонуватися на продаж.

5. Для створення інвестиційного фонду його засновники укладають установчий договір, затверджують статут і проводять реєстрацію інвестиційного фонду у порядку, встановленому для реєстрації акціонерних товариств.

6. Установчий договір визначає порядок здійснення засновниками спільної діяльності, пов'язаної із створенням інвестиційного фонду, відповідальність перед учасниками і перед третіми особами.

У статуті інвестиційного фонду зазначаються найменування, місцезнаходження та вид інвестиційного фонду, розмір і порядок зміни статутного фонду, склад засновників, порядок створення органів управління інвестиційного фонду, їх компенсація й порядок прийняття ними рішень, порядок отримання засновниками дивідендів на кожну акцію в розмірі, який дорівнює розмірові дивіденду на один інвестиційний сертифікат, порядок реорганізації та ліквідації інвестиційного фонду.

Статут інвестиційного фонду повинен містити вимогу щодо заборони створення будь-яких спеціальних і резервних фондів, а також може містити положення про повний розподіл його прибутків між засновниками й учасниками в порядку, встановленому інвестиційною декларацією.

До статуту може бути включено й інші положення, що не суперечать чинному законодавству.

7. Статут інвестиційного фонду повинен становити не менше 2 тисяч мінімальних зарплат, встановлених на момент його реєстрації, і бути сформованим за рахунок внесків засновників у вигляді коштів, цінних паперів, визнаних такими Законом України «Про цінні папери і фондову біржу», і нерухомого майна.

Частка нерухомого майна у статутному фонді не повинна перевищувати 25 відсотків.

8. Учасниками інвестиційного фонду є фізичні та юридичні особи, які придбали інвестиційні сертифікати цього фонду.

Учаснику інвестиційного фонду може видаватися сертифікат на сумарну вартість інвестиційних сертифікатів.

9. Інвестиційні сертифікати можуть бути іменними і на пред'явника.

Мінімальна номінальна вартість інвестиційного сертифікату не може бути меншою за 10000 крб. Номінальна вартість інвестиційних сертифікатів, яка перевищує 10000 крб., повинна бути кратною мінімальній номінальній вартості. Інвестиційний сертифікат містить такі реквізити:

фірмове найменування інвестиційного фонду;

його місцезнаходження;

найменування цінного паперу («інвестиційний сертифікат») та його порядковий номер;

дата випуску;

вид інвестиційного сертифікату, його номінальна вартість;

ім'я власника (для іменного інвестиційного сертифікату);

строк виплати дивідендів;

підпис посадової особи — інвестиційного керуючого чи іншої уповноваженої особи;

печатка інвестиційного фонду.

Номінальна вартість одного інвестиційного сертифікату повинна дорівнювати номінальній вартості однієї акції, що належить засновникам. Для випуску інвестиційних сертифікатів укладається договір з інвестиційним керуючим, аудитором або аудиторською фірмою, а також депозитний договір з депозитарієм, проводиться реєстрація викупу інвестиційних сертифікатів, публікуються інвестиційна декларація та інформація про випуск інвестиційних сертифікатів інвестиційного фонду.

10. Інвестиційна декларація містить такі реквізити: найменування документа («інвестиційна декларація»);

найменування, вид і місцезнаходження інвестиційного фонду, розмір його статутного фонду;

основні напрями, предмет, цілі та обмеження інвестиційної діяльності інвестиційного фонду, а також порядок продажу інвестиційних сертифікатів;

відомості про випуск інвестиційних сертифікатів, зобов'язання щодо їх викупу, наслідки невиконання таких зобов'язань;

комісійні, винагороди та витрати, що можуть сплачуватися за рахунок коштів інвестиційного фонду;

місце, терміни та порядок виплати дивідендів; застереження щодо створення будь-яких спеціальних або резервних фондів.

11. Вищим органом управління інвестиційного фонду є загальні збори засновників, до виключної компетенції яких належить:

внесення змін і доповнень до установчого договору та статуту інвестиційного фонду;

затвердження інвестиційної декларації, умов депозитного договору, договору з інвестиційним керуючим, договору з аудитором або аудиторською фірмою і внесення в установленому порядку змін та доповнень до цих документів;

прийняття рішення та затвердження інформації про випуск інвестиційних сертифікатів;

затвердження результатів річної діяльності інвестиційного фонду після проведення аудиторської перевірки;

затвердження порядку розрахунку дивідендів;

прийняття рішень про створення, реорганізацію або ліквідацію філій, регіональних представництв інвестиційного фонду та затвердження положень про них; прийняття рішень про ліквідацію фонду, створення ліквідаційної комісії і затвердження ліквідаційного балансу;

обрання й відкликання членів спостережної ради.

Загальні збори засновників скликаються не рідше одного разу на рік, а також на вимогу депозитарію, спостережної ради, інвестиційного керуючого або учасників інвестиційного фонду, що є власниками не менш як 10 відсотків випущених інвестиційних сертифікатів.

12. З метою контролю за діяльністю інвестиційного керуючого та захисту інтересів учасників створюється спостережна рада, не менш як 60 відсотків членів якої повинні бути неафілійованими особами. Членами спостережної ради можуть обиратися також особи, які не є учасниками інвестиційного фонду. Рішення спостережної ради приймаються двома третинами голосів від загальної кількості її членів.

Члени спостережної ради мають право бути присутніми на загальних зборах засновників, отримувати довідки про діяльність інвестиційного фонду та про умови виконання депозитарієм депозитного договору. Внесення змін і доповнень до інвестиційної декларації та договору з інвестиційним керуючим повинно бути погоджено із спостережною радою.

Загальні збори засновників зобов'язані відкликати або переобрати члена спостережної ради у разі, коли письмову вимогу про це подали учасники, які є власниками не менш як одного відсотка інвестиційних сертифікатів.

Член спостережної ради інвестиційного фонду не може одночасно бути членом спостережної ради іншого інвестиційного фонду.

13. Інвестиційний керуючий здійснює управління активами інвестиційного фонду від імені інвестиційного фонду без доручення та готує проекти інформаційних повідомлень про випуск інвестиційних сертифікатів. Інвестиційний керуючий не може бути депозитарієм інвестиційного фонду.

Інвестиційний керуючий організовує продаж інвестиційних сертифікатів інвестиційного фонду. Для цього він може залучати агентів з розповсюдження цінних паперів інвестиційного фонду.

Інвестиційний керуючий спільно з депозитарієм підраховує вартість чистих активів з розрахунку на один випущений інвестиційний сертифікат і раз на півроку публікує відповідну інформацію.

Інвестиційний керуючий не може пропонувати на продаж інвестиційні сертифікати за ціною, нижчою від номінальної.

Інвестиційний керуючий відкритого інвестиційного фонду зобов'язаний вживати заходів для викупу інвестиційних сертифікатів на вимогу їхніх власників від імені та за рахунок коштів інвестиційного фонду, а в разі відсутності таких коштів — за рахунок власних коштів.

14. За виконання своїх обов'язків інвестиційний керуючий отримує винагороду, річний розмір якої не повинен перевищувати 5 відсотків середньорічної вартості

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

ПРО ІНВЕСТИЦІЙНІ ФОНДИ ТА ІНВЕСТИЦІЙНІ КОМПАНІЇ

З метою забезпечення функціонування фондового ринку та обігу приватизаційних паперів **постановляю:**

1. Затвердити Положення про інвестиційні фонди та інвестиційні компанії (додається).

2. Встановити, що засновані до введення в дію Положення про інвестиційні фонди та інвестиційні компанії суб'єкти підприємницької діяльності, які містять у своїй назві найменування «інвестиційний фонд» чи «інвестиційна компанія» або проводять діяльність, передбачену пунктом 21 цього Положення, протягом шести місяців з дня опублікування цього Указу повинні привести свої установчі документи та умови здійснення випуску інвестиційних сертифікатів у відповідність з вимогами Положення.

3. Кабінетові Міністрів України розробити і в місячний строк внести на розгляд Верховної Ради України проект Закону України «Про внесення змін та доповнень до Закону України «Про оподаткування доходів підприємств і організацій», спрямований на запобігання подвійному оподаткуванню доходів од діяльності, пов'язаної з обігом цінних паперів.

4. Міністерству фінансів України, Фонду державного майна України у двомісячний строк затвердити нормативні акти, передбачені цим Положенням.

Президент України Л.КРАВЧУК

м.Київ, 19 лютого 1994 року

чистих активів інвестиційного фонду або 10 відсотків, якщо активи інвестиційного фонду більш як на 50 відсотків сформовано за рахунок приватизаційних паперів.

Договір з інвестиційним керуючим може бути складовою частиною установчого договору, якщо інвестиційний керуючий є засновником інвестиційного фонду.

При виконанні своїх обов'язків інвестиційний керуючий повинен діяти виключно в інтересах засновників та учасників інвестиційного фонду.

У разі укладення договору про управління активами більш як одного інвестиційного фонду інвестиційним керуючим, він зобов'язаний у десятиденний строк з дня укладення договору письмово повідомити про це Антимонопольний комітет України.

15. Депозитарій інвестиційного фонду може здійснювати обслуговування операцій з цінними паперами шляхом бухгалтерських записів за допомогою комп'ютерної техніки. Письмовий документ, створений на підставі запису в комп'ютері, повинен включати найменування депозитарію, підпис уповноваженої особи депозитарію, реквізити, яким має відповідати інвестиційний сертифікат.

Депозитарій не може бути засновником, інвестиційним керуючим, а також кредитором інвестиційного фонду. Депозитарій має право скликати позачергові збори ради засновників інвестиційного фонду у разі, коли вартість чистих активів фонду, які він акумулює, зменшується до 90 відсотків їх номінальної вартості. Депозитарій зобов'язаний подавати спостережній раді звіти щодо операцій з активами інвестиційного фонду в порядку, встановленому депозитним договором. Активи інвестиційного фонду, які зберігаються в депозитарії, не можуть використовуватися депозитарієм як власні кредитні ресурси. Дозвіл на здійснення діяльності як депозитарію інвестиційного фонду чи інвестиційної компанії видає Міністерство фінансів України.

16. Депозитний договір з депозитарієм укладає інвестиційний керуючий інвестиційного фонду. У депозитному договорі зазначаються предмет домовленості між сторонами, права і обов'язки сторін, положення про взаємну відповідальність сторін за збитки, що можуть виникнути внаслідок невиконання договору, зміст інвестиційної декларації, розмір винагороди депозитарієві за надання послуг інвестиційному фонду та інші умови, включаючи застереження про конфіденційність. Депозитний договір може бути розірвано однією із сторін з попереднім повідомленням другої сторони про такий намір не менш як за 6 місяців, якщо інше не передбачено депозитним договором. До припинення дії договору з депозитарієм інвестиційний керуючий повинен укласти договір з іншим депозитарієм.

17. Інвестиційний фонд не має права:

випускати облігації та векселі;

придбавати більш як 5 відсотків цінних паперів одного емітента та інвестувати понад 10 відсотків своїх цінних паперів в одного емітента, крім інвестування в облігації внутрішніх державних позик, зобов'язання державної скарбниці та інші цінні папери, одержання доходів за якими гарантовано Урядом України;

тримати в цінних паперах менш як 70 відсотків активів інвестиційного фонду;

купувати інвестиційні сертифікати іншого інвестиційного фонду чи інвестиційної компанії;

займатися представницькою діяльністю з приватизаційними паперами;

брати банківський кредит, крім випадків використання цього кредиту для викупу відкритим фондом своїх інвестиційних сертифікатів;

здійснювати інвестиції в цінні папери, емітентом яких є афілійована особа інвестиційного фонду;

видавати майнові гарантії, забезпечені майном фонду для третіх осіб, укладати договори застави;

придбавати цінні папери повних та командитних товариств.

Розділ II. ІНВЕСТИЦІЙНА КОМПАНІЯ

18. Інвестиційною компанією визнається торговець цінними паперами, який, окрім провадження інших видів діяльності, може залучати кошти для здійснення спільного інвестування шляхом емісії цінних паперів та їх розміщення. Інвестиційна компанія створюється у формі акціонерного товариства або товариства з обмеженою відповідальністю в порядку, встановленому для цих товариств, та здійснює діяльність щодо спільного інвестування згідно з цим Положенням. Статутний фонд інвестиційної компанії, яка здійснює спільні інвестиції, формується в порядку, встановленому Законом України «Про господарські товариства», і повинен становити не менш як 50 тисяч мінімальних зарплат, визначених на момент реєстрації інвестиційної компанії.

19. Інвестиційна компанія для здійснення діяльності щодо спільного інвестування зобов'язана заснувати взаємний фонд, провести реєстрацію випуску інвестиційних сертифікатів, опублікувати інвестиційну декларацію та інформацію про випуск нею інвестиційних сертифікатів. Інвестиційні сертифікати, які випускає інвестиційна компанія, повинні відповідати вимогам, встановленим у пункті 9 цього Положення. На спільні інвестиції, які здійснюються шляхом випуску інвестиційних сертифікатів інвестиційної компанії, поширюються обмеження, встановлені пунктом 17 щодо інвестиційних фондів. Інвестиційна компанія одержує інвестиційні сертифікати в розмірі, що відповідає вартості майна, переданого нею у взаємний фонд. Інвестиційні сертифікати засновників зберігаються в депозитарії і не можуть пропонуватися на продаж. На засновників інвестиційної компанії, яка здійснює спільні інвестиції, поширюється обмеження, встановлене пунктом 4 цього Положення.

20. Взаємний фонд є філією інвестиційної компанії, що утворюється за рішенням її вищого органу. Цей орган затверджує також Положення та інвестиційну декларацію взаємного фонду. Рішення про створення взаємного фонду вважається прийнятим, якщо за нього проголосувало не менш 3/4 присутніх акціонерів (учасників), які беруть участь у голосуванні на загальних зборах інвестиційної компанії. Взаємний фонд має окрем баланс та поточний рахунок і підлягає державній реєстрації в порядку, передбаченому для реєстрації філій суб'єктів підприємницької діяльності. На баланс взаємного фонду інвестиційна компанія може передавати майно у вигляді цінних паперів та об'єктів нерухомості. Кошти взаємного фонду не можуть використовуватися для покриття збитків інвестиційної компанії. На майно взаємного фонду не може бути звернено стягнення за зобов'язаннями інвестиційної компанії, не пов'язаними з діяльністю взаємного фонду. Інвестиційна компанія одержує прибутки від діяльності, пов'язаної із спільним інвестуванням, пропорційно вартості майна, переданого нею у взаємний фонд, якщо інше не передбачено інвестиційною декларацією. Інвестиційна компанія може засновувати відкриті та закриті взаємні фонди, які здійснюють діяльність щодо спільного інвестування в порядку, встановленому цим Положенням для інвестиційних фондів. Інформацію про діяльність взаємного фонду інвестиційна компанія зобов'язана подавати загальним зборам акціонерів (учасників) не рідше ніж раз на рік.

Розділ III. ДІЯЛЬНІСТЬ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ФОНДУ ТА ВЗАЄМНОГО ФОНДУ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ КОМПАНІЇ ЩОДО ЗДІЙСНЕННЯ СПІЛЬНОГО ІНВЕСТУВАННЯ

21. Для здійснення спільного інвестування інвестиційні фонди, а також інвестиційні компанії, що заснували взаємні фонди (далі — фонди), випускають інвестиційні сертифікати, які пропонуються для розміщення серед учасників. Кошти, отримані від учасників, відкриті фонди інвестують у цінні папери інших емітентів. Закриті фонди мають право здійснення інвестування в цінні папери та придбання нерухомого майна, часток і паїв, що належать державі в майні господарських товариств у процесі приватизації. Інвестиційні сертифікати відкритих фондів можуть бути придбані за кошти учасників, закритих фондів — за кошти учасників та приватизаційні папери.

22. Емісія інвестиційних сертифікатів здійснюється після реєстрації їх випуску у фінансовому органі в порядку, визначеному Міністерством фінансів України. Фонди мають право здійснювати загальну емісію інвестиційних сертифікатів на суму, розмір якої не повинен перевищувати 15-разового розміру їх статутних фондів. Відкриті фонди випускають інвестиційні сертифікати, які не підлягають вільному перепродажу, а закриті — такі, що підлягають вільному перепродажу. Інвестиційні сертифікати пропонуються для розміщення та викуповуються фондом за ціною, яка дорівнює вартості чистих активів, у терміни, встановлені інвестиційною декларацією. Чистими активами інвестиційного фонду визнається вартість активів, в які розміщено кошти засновників та учасників фонду, в поточних цінах на момент оцінки.

23. Інвестиційні сертифікати закритих фондів можуть обмінюватися на приватизаційні папери, якщо ці фонди у встановленому Фондом державного майна України порядку отримали дозвіл на здійснення комерційної діяльності з приватизаційними паперами. Закриті фонди обслуговують власників приватизаційних паперів з такими обмеженнями: інвестиційні сертифікати підлягають викупові фондом не раніше закінчення терміну використання приватизаційних паперів; учасникам інвестиційного фонду не гарантується фіксований розмір дивідендів. Приватизаційні папери, які перебувають у власності фонду, підлягають індексуванню у разі загальної індексації приватизаційних паперів. Фонд має право здійснювати додаткову емісію інвестиційних сертифікатів у 50-разовому розмірі до обсягу прийнятих для розміщення приватизаційних паперів у порядку, який затверджується Фондом державного майна України та Міністерством фінансів України.

24. Оцінка чистих активів фонду здійснюється відповідно до Положення про порядок оцінки чистих активів інвестиційних фондів і взаємних фондів інвестиційної компанії, що затверджується Міністерством фінансів України. Вартість чистих активів у розрахунку на один інвестиційний сертифікат відкритого фонду обчислюється щоквартально, на дату, яку встановлює Міністерство фінансів України. Взаємний фонд зобов'язаний за цією ціною викуповувати інвестиційні сертифікати у учасників фонду.

25. Доходи фонду складаються з дивідендів та інших надходжень від цінних паперів, що перебувають у власності фонду, та доходів від операцій з цінними паперами й іншими активами. Доходи фонду, його засновників та учасників оподатковуються при виплаті дивідендів у порядку, встановленому чинним законодавством. Прибуток фонду підлягає розподілу між засновниками та учасниками у вигляді дивідендів. Прибуток засновників фонду відповідно до інвестиційної декларації може бути спрямовано на збільшення розміру статутного фонду.

26. Фонд складає і публікує звіти про свою діяльність у терміни та в обсязі, що визначаються чинним законодавством. Облік і контроль за діяльністю фонду щодо розміщення приватизаційних паперів здійснюється у порядку, встановленому Фондом державного майна України та Міністерством фінансів України. Відкриті фонди раз на півроку зобов'язані проінформувати учасників та опублікувати в пресі фінансовий звіт, який повинен містити: бухгалтерський баланс із переліком інвестицій фонду (кількість, види і ринкова вартість цінних паперів, які перебувають у власності фонду); звіт про доходи та збитки, а також дивіденди, сплачені за цей період; довідку про вартість чистих активів фонду; довідку про кількість інвестиційних сертифікатів, випущених фондом, номінальну вартість одного інвестиційного сертифіката та вартість чистих активів одного інвестиційного сертифіката на дату складання звіту; відомості про зміни в складі афілійованих осіб, членів спостережної ради, а також про зміну інвестиційного керуючого і депозитарію. Фінансовий звіт за підсумками року обов'язково звіряється аудитором. Закриті фонди раз на півроку мають публікувати такі дані: вартість чистих активів фонду (включаючи вартість і кількість невикористаних приватизаційних паперів, що засвідчується висновком аудиторської організації); перелік та кількість цінних паперів одного емітента (в розмірі більше одного відсотка активів фонду), що перебуває у власності фонду; вартість інших активів, що перебувають у власності фонду; звіт про заборгованість фонду; дані про загальну кількість інвестиційних сертифікатів фонду, які перебувають в обігу на кінець півріччя. Інвестиційна компанія веде облік наявності та обігу майна кожного взаємного фонду окремо від свого майна. Фонди, які розміщують приватизаційні папери, зобов'язані протягом 5 років зберігати документи про всі здійснені ними угоди з приватизаційними паперами. Якщо фонди ліквідуються раніше цього строку, документи про їх діяльність з приватизаційними паперами передаються до Фонду державного майна.

27. Державний контроль за діяльністю фонду забезпечують відповідно до Закону України «Про цінні папери і фондову біржу» і цього Положення Міністерство фінансів України та місцеві фінансові органи. Державний контроль за комерційною діяльністю фондів з приватизаційними паперами забезпечує Фонд державного майна України. Порушення вимог цього Положення тягне за собою цивільно-правову, адміністративну і кримінальну відповідальність згідно з чинним законодавством.

28. Контроль за дотриманням антимонопольного законодавства у процесі здійснення спільного інвестування інвестиційним фондом, інвестиційною компанією, взаємним фондом інвестиційної компанії забезпечує Антимонопольний комітет України відповідно до чинного законодавства. Інвестиційний фонд, інвестиційна компанія повинні безпосередньо або через інвестиційного керуючого інформувати Антимонопольний комітет України про укладені ними договори між інвестиційним фондом, інвестиційною компанією, взаємними фондами інвестиційної компанії і третіми особами стосовно придбання цінних паперів, в результаті якого фонд або компанія отримує понад 5 відсотків цінних паперів одного емітента. Така інформація подається у п'ятиденний строк з моменту укладення договору купівлі цінних паперів.

29. Фонд припиняє свою діяльність відповідно до чинного законодавства з урахуванням вимог, передбачених цим Положенням. Закриті фонди, які обслуговують власників приватизаційних паперів, можуть бути ліквідовані до закінчення терміну використання приватизаційних паперів лише за рішенням арбітражного суду. У разі банкрутства інвестиційної компанії стягнення на майно взаємного фонду може бути накладено тільки після розрахунків з усіма учасниками взаємного фонду, крім засновників. Ліквідаційна комісія публікує в друкованих засобах масової інформації за місцезнаходженням фонду інформацію про його ліквідацію, порядок і термін заявлення кредиторами претензій. Комісія повинна опублікувати першу інформацію через тиждень після свого створення і повторити її протягом двох місяців не менш як двічі. Майно фонду реалізується виключно на аукціоні. Виручка від продажу спрямовується на задоволення вимог кредиторів. Кошти, які залишаються після цього, розподіляються між учасниками пропорційно кількості інвестиційних сертифікатів. У разі, коли вартість майна в розрахунку на один інвестиційний сертифікат нижча за його номінальну вартість, різниця учасникам покривається за рахунок коштів засновників. Фонд вважається ліквідованим з моменту виключення його з державного реєстру. Фонди закритого типу припиняють свою діяльність після закінчення заявленого терміну. За рішенням засновників закритого фонду його може бути перетворено у відкритий фонд.

Голос нескореного народу

З перших днів нападу фашистської Німеччини на нашу країну гітлерівці відкрили активний і пропагандистський фронт в ефірі. Зокрема, сім ворожих радіостанцій з глибокого тилу вели регулярні передачі українською мовою. Не мовчали й інші «голоси», щедро сіючи серед українського населення різну дезинформацію. Радіосистема ж України виявилася не готовою ні до оборони, ні, тим паче, до наступу. Вона, фактично була дезорганізована. Остання передача потужної київської радіостанції РВ-87 пролунала в ефірі 15 липня 1941 року, після чого станцію демонтували і евакуювали до Свердловська. Продовжувала певний час працювати менш потужна радіостанція РВ-9. Її не встигли й демонтувати. А щоб не потрапила до рук ворога, знищили. Таким чином, Україна була позбавлена можливості вести регулярне мовлення для свого населення.

Умови воєнного часу настійно і невідкладно вимагали відновити радіофронт України, забезпечити його стабільність. Потрібна була радіостанція спеціального призначення, яка б давала оперативну інформацію на окуповану територію, а також мала здійснювати функції фронтової та партизанської.

З цього приводу Микита Хрущов звернувся до керівних органів Союзу РСР з доповідною запискою: від імені уряду України він просив дозволити організувати на території Російської Федерації цілодобове радіомовлення українською і польською мовами, для чого передати Україні дві станції — короткохвильову і довгохвильову. Короткохвильова — основна. Хрущов і запропонував присвоїти їй ім'я Т.Г.Шевченка.

Питання вирішили оперативно — у розпорядження Укррадіокомітету була надана короткохвильова станція МП-5. Для спеціальних програм-передач використовувалася Саратовська станція РВ-3, що працювала на довгих хвилях.

Так в екстремальних умовах воєнного часу у Саратові народилась тепер уже історична радіостанція — національний інформаційний орган уряду України. Названа іменем Великого Кобзаря, вона залишилась у пам'яті воєнних років як голос нескореної України. Очолив тоді Укррадіокомітет відомий український журналіст Лука Паламарчук. (Його попередник Л.Пелещук загинув на дніпровській переправі від ворожої бомби). Під спільним «дахом» об'єднались українські письменники, журналісти, артисти і музиканти. Редакціями і відділами керували Фроїм Венгеров, Олекса Білоус, Іван Олексюк, Яків Баш, Іван Цюпа та інші. Художнім керівником артистичних та музичних колективів став народний артист Юрій Шумський. Діючу «політичну армію» радіофронту України уособлювали також Ярослав Галан, Ігор Сербин, Ніна Савицька...

На весь світ заявили про себе шевченківці уже 26 листопада того ж 1941 року, транслюючи антифашистський мітинг представників українського народу. Після виступів Михайла Гречухи, Олександра Богомольця, Максима Рильського, Павла Тичини, Петра Кривоноса, воїнів-українців було прийнято Звернення до українського народу. Світ почув: живе Україна, нескорена Україна бореться!

Радіостанція імені Тараса Шевченка закликала патріотів України не піддаватись фашистській пропаганді, викривала злочини окупантів на українській землі. У зверненнях до народу лунав заклик бойкотувати заходи фашистських окупаційних властей, створювати партизанські загони, підпільні групи, ставати на збройну боротьбу з поневолювачами.

Працівники радіостанції готували матеріали не лише для населення окупованої України, але за домовленістю з радіоцентрами Поволжя, Уралу і Казахстану видавили в ефір спеціальні передачі для трудящих, евакуйованих з нашої республіки. В чітко визначений час місцеві радіовузли включали в свою мережу передачу радіостанції імені Тараса Шевченка українською мовою.

Передачі української радіостанції не залишились непоміченими гітлерівцями. Ворог намагався примусити замовкнути її. Так, у другій половині 1942 року Саратов став, фактично, прифронтовим містом. Фашисти піддали тут воєнно-промислові об'єкти масивному бомбардуванню. Палахкотіли пожежі на нафтопереробному заводі, в порту і на причалах.

Важлива така деталь: на карті Саратова і його околиць, знайденій у планшеті збитого зенітниками над містом гітлерівського льотчика, значилась і радіостанція імені Тараса Шевченка. Фашисти чітко визначили «об'єкт»: чорним жирним кільцем був обведений напис німецькою мовою — «Українїше радіокомітее». Міський радіовузол і спільна з обласним радіокомітетом студія іноді працювали в той час під «акомпанемент» вибухів ворожих авіабомб. Осколки навіть пошкодили лінію зв'язку і вибили шибки у вікнах студії. Та радіостанція працювала безперебійно, за встановленим графіком.

Ще один показовий приклад. З Житомира через Український штаб партизанського руху нам передали цікавий «сувенір» — окупантську газету, що видавалась українською мовою. На четвертій сторінці вміщено оголошення німецької комендатури: «За слухання радіостанції імені Тараса Шевченка — смерть через повішення». Таким був своєрідний відгук ворога на передачі шевченківців. І це надавало їм наснаги в роботі.

Кінець літа і осінь сорок третього були особливими для України. Настав час визволення її з німецько-фашистської неволі. Лінія фронту неспинно переміщалась на захід. Утверджувалася віра, висловлена ще на початку війни у вірші Миколи Бажана: «Ніколи, ніколи не буде Вкраїна рабою німецьких катів».

У грізні роки вітчизняної війни радіостанція імені Тараса Шевченка в повному обсязі здійснювала національне українське мовлення на територію, тимчасово окуповану фашистськими загарбниками, а в період визволення України мобілізовувала населення прифронтових районів на відбудову народного господарства.

П'ятдесят років тому, 10 березня 1944 року, виконавши високу патріотичну місію, радіостанція припинила мовлення. В той час голос нескореної України уже знову залунав з берегів Дніпра, з рідного Києва.

Леонід СУЯРКО,
професор, доктор історичних наук, колишній редактор радіостанції імені Тараса Шевченка.

Як у рідному домі

Скільки вже говорено-писано про біду, в якій опинилися нині численні наші літні люди, особливо самотні, які втратили найдорожче — рідню. У кого з нас не стискається серце, коли бачимо таких на вулицях з протягненою рукою за милостинею?

А в цьому будинку — Київському пансіонаті ветеранів війни і праці — 240 самотніх бабусь і дідусів, як на сьогодні, живуть гідно, оточені постійним піклуванням адміністрації і співробітників пансіонату — лікарів, санітарок, сестер-господарок, кухарів, культпрацівників. У розпорядженні старепьких — одно-двоспальні кімнати, дбайливо обладнані світлиці, їдальня, кінозал, бібліотека, є кольорові телевізори, телефон. Одне слово, і в цей скрутний час тут можна жити по-людськи! Ветерани дякують за це адміністрації міста і трудовому колективу пансіонату, очолюваному В.Козаком.

На фото В. САМОХОЦЬКОГО (Укрінформ): у світлиці пансіонату.

Чи блаженні наївні?

Як після розвінчувального інтерв'ю священика Віктора Пруського, підданого США, намагалися зробити божевільним

Ця публікація в газеті «Мегаполис-Экспресс» за 17 листопада 1993 року мала ефект бомби, що вибухнула. Найбільш наближений до заступника Патріарха Київського і всієї Руси-України (Українська православна церква — Київського патріархату) митрополита Філарета (в миру — М. Денисенка) отець Віктор Пруський, не витримавши мук сумління, розповів на шпальтах «М-Э» журналістам В. Анісимову та А. Сенчилі про те, що діється за лаштунками Володимирського собору й на Пушкінській, 36 — головній резиденції митрополита Філарета.

Отець Віктор свого часу закінчив Загорську духовну семінарію, правив службу Божу в храмах Запоріжжя й Дніпропетровська. В 1989 році з допомогою відомого російського правозахисника Г. Якуніна добився американського громадянства. А з 1991 року служив дияконом при Філареті у Володимирському соборі в Києві й жив, як він сам висловився, «за пазухою» митрополита по Пушкінській, 36.

Сама назва публікації «Філарет та його оточення перетворили Володимирський собор на справжній Содом» звільняє від потреби щось коментувати. Але все ж коротко про зміст інтерв'ю з В. Пруським.

Отець Віктор стверджує в ньому, що під час сповіді йому в філаретівській резиденції на Пушкінській Президент України Л. Кравчук розповів про свої земні гріхи. В. Пруський також звинувачує в інтерв'ю митрополита Філарета та його оточення в пиятиці, «аморальці», порушенні канонів православ'я, образах священиків і навіть Патріарха Володимира (Романюка). Йдеться в публікації й про те, що народні депутати України В. Червоній, М. Поровський, А. Зінченко, О. Гудима, Д. Павличко, Л. Скорик, В. Яворівський, Б. Олійник «пасуться» на Пушкінській, 36, одержуючи від Філарета долари, продукти, коньяки, тканини тощо. Українську православну церкву — Київського патріархату отець Віктор назвав «яскраво пофарбованою домовиною, всередині якої сморід і нечистоти». Мотивуючи причини, що спонукали його дати в «Мегаполис-Экспресс» це розвінчувальне інтерв'ю, священик сказав: «Я хочу жити за сумлінням і врятувати свою душу. Мені стало страшно, що своєю мовчанкою я підтримую цю зграю».

Що ж сталося після виходу у світ «М-Э», де видруковано інтерв'ю з В. Пруським?

6 січня 1994 року до помешкання його матері Катерини Іллівни Пруської в селі Новогупалівці Вільнянського району Запорізької області, де переховувався отець Віктор, увірвалися районний психіатр О. Кузьмичов, заступник начальника ВВІРУ УВС Запорізької області Л. Галан, начальник паспортного відділу Вільнянського РВВС В. Тичкіна, голова Новогупалівської сільської Ради Л. Давлад та два міліціонери. Після обшуку В. Пруського побили «для профілактики» й потягли до «воронка». А що священик — громадянин США, то перед «психушкою» його завезли до начальника Вільнянського ВВІРУ Б. Гоголенка, де силоміць намагалися залити в рота горілку й забрати паспорт громадянина США. Районний психіатр О. Кузьмичов зробив Пруському дві ін'єкції і зі словами: «Й не таких американців утихомирював», — повіз до Запорізької обласної психіатричної лікарні. Звідти отцю Віктору вдалося втекти до Києва, де він одразу ж звернувся до Асоціації психіатрів України. Ось витяг з висновку комісії лікарів-психіатрів цієї Асоціації: **«Комісія констатує, що Пруський В. М. на даний час психотичних розладів не має і лікуванню в психіатричній лікарні не підлягає».**

Знаючи, що й досі означає в нашій країні тавро «психічно хворий», Пруський звернувся ще до однієї установи — республіканського психоневрологічного консультативного центру. Відомий український психіатр В. Блейхер разом з лікарями Н. Волжевою та А. Заяровим обстежили В. Пруського й видали йому довідку такого змісту: **«На момент обстеження (19.01.1994 р.) ознак психічного захворювання не виявлено. Лікування в психіатричному стаціонарі не потребує».**

І ще одна довідка. З обласн. клінічної лікарні імені Мечникова. Лікар-психіатр найвищої категорії С. Мороз написав у ній: **«На момент обстеження (11.01.1994 р.) розладів психічної діяльності не виявлено».**

Певне, досить висновків психіатрів, щоб зробити журналістський висновок: наліт на помешкання Пруських у Новогупалівці — це брутальне порушення прав людини, спроба затулити рота силами репресивної психіатрії священику, який посмів сказати правду про «філаретівщину». Наївні, ми думаємо, що зі сконалим комунізмом сконали в Україні й психушки, де убивці в білих халатах відправляють на той світ невгодних людей. Наївні, ми думаємо, що митрополити у вільний від служби Божої час моляться й мислять про небесне. Наївні, ми думаємо, що провідники нації в побуті скромні й чисті на руку. Наївні, ми думаємо, що в нашій державі людина має не тіл обов'язки, а й права.

Нині отець Віктор Пруський залишився без засобів до існування, без даху над головою, сам на сам з постійним страхом, що інтерв'ю в «М-Э» йому ніколи не вибачать. Американське посольство в Україні надіслало нашому МЗС ноту протесту проти кричущого порушення прав американського громадянина. Реакція? Жодної!

Боячись караючого меча Філарета, отець Віктор вирішив виїхати до США. Але грошей немає навіть на сніданки, почасти святий отець вже просить і милостиню. Священик благав опублікувати в газеті розрахункові рахунки, сподіваючись на пожертви.

МФО 322045 р/р 0001645-1 на особовий рахунок № 163621 в Старокиївському відділенні УСБ м. Києва.

Валютний рахунок 201070297 в АКБ «Легбанк» через кореспондентський рахунок 073702 в АПБ «Україна» МФО 300034 СП Інтравест-Київ, з позначкою «для священика Віктора Михайловича Пруського».

У проповіді на горі Христос назвав страждальців, яких чекає велика нагорода на небесах. «Блаженні вбогі.., блаженні голодні.., блаженні засмучені.., блаженні ви будете, коли люди зненавидять вас і проженуть, і ганьбитимуть, і зневажатимуть...» Візьму гріх на душу, додам до Святого Письма: «Блаженні наївні».

Валентин ЛАБУНСЬКИЙ,
«Голос України».

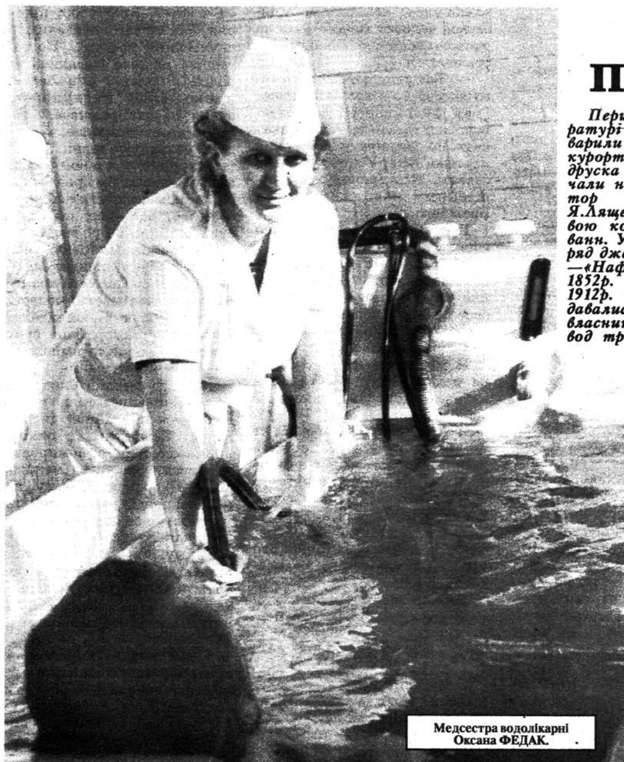
ТРУСКАВЕЦЬ — перлина Прикарпаття

Перша згадка про Трускавець у літературі належить до 1469 року. Тоді тут варили кухонну сіль, і походить назва курорту здогадно від литовського слова друска — сіль. Курортом Трускавець почали називати з 1827 року, коли директор австрійських держпідприємств Я.Лящевський побудував поруч із місцевою корчмою першу водолікарню на 8 ванн. У наступні роки було відкрито ще ряд джерел: у 1833р. — «Марію», у 1835р. —«Нафтусю», у 1842р.—«Софію», у 1852р. —«Еммануїла» та «Анну», а в 1912р. —«Барбару». Назви джерелам надавалися за іменами родичів і близьких власників розробок. Пошуки мінеральних вод тривають і донині. Іншим природним лікувальним фактором (після мінеральних вод) є «гірський віск» нафтового походження — озокерит. Його видобувають у місті нафтовиків Бориславі.

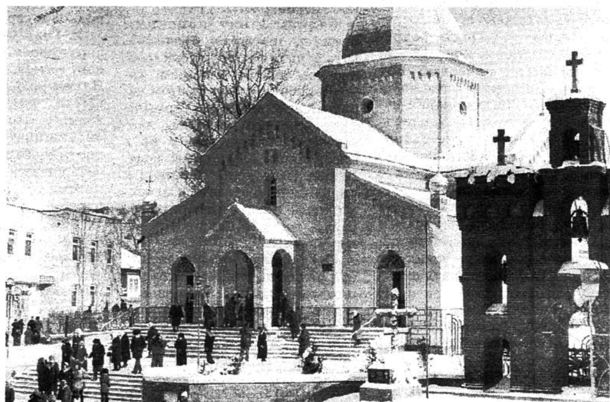
Курорт Трускавець — це не лише оздоровчий центр, де одночасно проходять курс лікування від 14 до 15 тисяч чоловік, а й центр духовності й культури. Красива і велична церква святого Миколая, збудована на честь 1000-річчя хрещення Київської Русі, Будинок культури імені Т.Г.Шевченка, бібліотеки, кінотеатри відчинені для людей.

Приїздіть, Трускавець чекає на вас.

Леонід ПІДЛУЖНИЙ.
Фото автора.

Медсестра водолікарні Оксана ФЕДАК.

Віктор Олександрович Веретенников — народний депутат України, активно працює в Комісії Верховної Ради з питань економічної реформи і управління народним господарством. Довів, що він не лише кваліфікований законодавець, а й добрий практик. Очолюваний ним молокозавод у Дніпропетровську став акціонерною компанією «Комбінат «Придніпровський», значно розширив випуск продукції, збільшив асортимент, поліпшив матеріальну базу.

За фахом Віктор Олександрович — інженер-електромеханік. А тепер — і досвідчений менеджер. А ще... письменник, автор повістей і романів. Великий читацький інтерес викликав його роман «Вовчі гони» («Волчий гон») про головного мисливця Брежнєва і очолювану ним Велику Адміністративну Систему. Роман вийшов в «Українському письменнику» і одразу був розкуплений.

Пропонуємо нашим читачам уривки з твору.

Виктор ВЕРЕТЕННИКОВ

ВОЛЧИЙ ГОН

Бюро обкома утвердило второго секретаря Летюка персонально ответственным за сооружение памятника Генеральному секретарю Леониду Ильичу Брежневу.

Гнат Филимонович обрадовался такому решению. Еще бы, теперь у него появляется возможность лично прославиться, проявить свой талант и изобретательность не в решении Продовольственной программы партии, в дебрях которой сам черт ногу сломает, а в воздвижении памятника Вождю, который наделен правом единолично назначать своих наместников в областях. А Гнат Филимонович спал и во сне видел себя наместником Приднепровского края.

И вот его час пробил... Гнат Филимонович был уверен, что памятник, безусловно, будет сооружен в отведенные сроки. Летюк для этого всю область на уши поставит, круглыми сутками, если понадобится, люди будут работать. Вся отлаженная идеологическая машина будет заведена, как часовой механизм, да и опыт авральных работ у строителей накоплен богатый. В общем, здесь сомнений у Гната Филимоновича не было.

Сомнения были в другом: что пустить «за кадром» — как говорят люди, поднаторевшие в организации номенклатурных интриг. Работа над открытием памятника Брежневу позволила Гнату Филимоновичу близко сойтись с помощником Генсека. В бюсте Вождя должно быть заложено его величие, личное обаяние, о котором трубят все газеты, и, конечно же, человеческие качества. Вот здесь-то, именно в этих качествах, Гнат Филимонович сумеет выудить свою золотую рыбку. Главное не в памятнике, решил он, а в приеме, увязать его с воспоминаниями о молодости Брежнева.

Размышляя над сценарием приема, Летюк быстрыми шажками ходил по своему обширному кабинету, искал решения. Дверь в комнату отдыха была распахнута, и Гнат Филимонович мотался туда-сюда, из одной комнаты в другую. Подскочил к зеркалу и, потирая пухлые руки, стал учиться выпячивать нижнюю челюсть — в этом он видел символ силы, мощь государственного человека.

Он выпятил челюсть, подпер ее снизу большим пальцем и застыл так на мгновение, удовлетворенно подумал: хорош будет из меня наместник. Вальяжности немножко прибавить и, главное, твердости, чтобы коленки у всех дрожали, и тогда служить мне будут, как верные псы, и прославлять будут, как Брежнева. Тогда и Звезды с неба сами посыпятся..

* * *

— У нас одна, но пламенная страсть, — с трудом — мешала выпяченная челюсть — продекламировал Летюк услышанную фразу из стихотворения какого-то поэта и переделанную им на свой манер.

А страсть у Гната Филимоновича была прозаически приземленной и одновременно высокобожественной — страсть к власти. Она была главным мерилом всех его поступков, его идеологией, религией. Власть всегда, во все времена была окружена завесой тайны. Только власть и страх потерять ее — главная движущая сила в развитии общества, — в этом Летюк убедился давно.

Власть же в Приднепровском крае была у наместника, такого же старого и дряхлого, как сам Брежнев. Наместника, конечно, не обойдешь, но он давно уже ждет повышения в столицу, а претендентов на свято место двое: Летюк и Сапега. Вот тут-то и важно, кто кого переиграет!..

Сапега занят поисками истины, пытается организовать борьбу с коррупцией в областном центре, в общем, хочет заработать себе на этом дешевый авторитет. Но Гнат Филимонович хитрее будет действовать: ловить рыбку не в прозрачной, а в мутной воде. Неужели не ясно: бороться с коррупцией в области в то время, когда мозг ее в столице, все равно, что плевать против ветра.

Летюк еще больше выдвинул челюсть, даже губы брезгливо-высокомерно поползли к ушам, полюбовался в зеркале на свое окаменевшее, волевое, как ему казалось, выражение лица и вдруг расслабился и расплылся в лукавой ухмылочке.

— Вот так-то, — довольно потирал он свои пухлые руки. — Ни сам Брежнев, ни его наместник никогда не позволяли выносить сор из избы. И хотя у меня шансов стать наместником больше, чем у Сапеги, я все же должен подстраховаться «закадровым» приемом Вождя, это должно быть что-то такое, способное возбудить старика, кинуть его хотя бы в мыслях в бурно прожитые молодые годы...

Пронзенный внезапной идеей, Гнат Филимонович шумно хлопнул себя по толстым ляжкам и подмигнул себе в зеркале. Как же он раньше не мог додуматься! Конечно же, нужно искать ... женщину. И такую, которая способна и мертвого поднять из гроба... А Леонид Ильич, если его хорошо нашпиговать стимуляторами, — еще мужик хоть куда. В молодости ж был, говорят, — почмокал Гнат Филимонович толстыми губами, — рубаха-парень! Никакая девка пред таким красавцем устоять не могла. Да он еще и сегодня, когда в маршальском мундире...

«Какой уж там возраст в таком мундире! — с завистью подумал Летюк. — Повезло же человеку: власти — бери не хочу, хоть ложкой, хоть уполовником ее черпай, хоть звездами рассыпай».

Летюк, конечно, понимал, что даром Звезды с неба не падают, а уж для того, чтобы Звезда на твою грудь упала, — крепкое усилие требуется — и психологическое, и материальное. Гнат Филимонович и в ЦК шепнул кому следует, что, мол, в долгу не останется. И в Верховном Совете заручился поддержкой, но, главное, ему удалось наладить связь с первым помощником Генсека. Летюк шкурой своей чувствовал, что доверенное лицо Вождя, какой бы он маленький пост ни занимал, всегда был к нему ближе и влиять мог на него активнее любого решения Политбюро. Тут уже не до морали. Власть и мораль — понятия несовместимые.

Летюк внимательно следил и получал информацию из первых рук, как встречали Брежнева в других краях и республиках, с какой помпой, размахом и показухой все это делалось! Попробуй переплюнь хлебосольных южан! Нет, ему, Летюку, нужно искать иной подход к сердцу Генсека.

И Гнат Филимонович стал скрупулезно изучать «местный материал», благо Леонид Ильич родился в этих краях, вырос, учился, женился и именно отсюда сделал себе сногсшибательную карьеру партийного лидера. Летюк для себя давно и четко усвоил, что партия только в лозунгах и на первичных собраниях является коллективным органом, на самом же деле партия — это исполнительный механизм воли ее Вождя, механизм удержания его у руля. А у Гната Филимоновича руки чешутся до этого заветного руля добраться.

В молодости Брежнев был, как рассказывали его сверстники, общительным, душой компаний, веселым балагуром, большим ценителем женской красоты. Партийные сборы, семинары, бесчисленные комсомольские попойки, именовавшиеся в официальных документах «слетами», открывали перед Леонидом Ильичем в этом отношении беспредельные возможности проявить себя.

«Да, женщину надо иметь под рукой ядреную, — утверждался в своей придумке Гнат Филимонович. — В родных местах, при умело обыгранных воспоминиях о молодости ... Только бы не ошибиться, по вкусу ему угодить».

Вопрос этот деликатный, и потому Гнат Филимонович решил никого не посвящать в его организацию — сам взялся за дело, сам постепенно, день за днем отрабатывал свой личный сценарий. И в этом сценарии Леониду Ильичу отводилась роль актера, режиссером же Гнат Филимонович назначил себя.

И вдруг его в жар бросило: ведь не с кем-нибудь — с самим Генсеком игру затевает... Но, обдумав все, успокоился — ничего опасного. Если дело выгорит, ему, Летюку, лавры достанутся, если же интрига не сработает, то в этом случае, опять-таки, можно остаться в тени, на молодуху все списать: баба, известное дело, дура, а в присутствии Вождя может и вовсе голову потерять.

Почти бегая по огромному кабинету из угла в угол, Летюк снова заскочил в комнату отдыха, и уже в хорошем настроении разглядывал в зеркале свое упитанное лицо и круглые, как королевские персики, глаза. И самодовольно улыбнулся: так может улыбаться человек только один на один со своим зеркальным изображением.

— Вот и посмотрим, кто кого обыграет, — вслух произнес Гнат Филимонович сокровенное. — А красотку надо подыскать по маршруту движения кортежа Вождя и обязательно связать этот маршрут с юношескими воспоминаниями Брежнева...

Гнат Филимонович сделал еще несколько пробежек туда-сюда по комнате отдыха, снова подошел к зеркалу и повторил для того — зазеркального — свое любимое изречение:

— У нас одна, но пламенная страсть. Власть!

И мгновенно оглянулся — не подслушал ли кто? Но в кабинете, конечно, никого не было.

В сотый раз обдумывал Гнат Филимонович, как принять Вождя, чтобы ему запомнилась встреча, чтобы он, Летюк, человек второй роли, получил после этого приема первую роль и вместе с ней трон наместника Приднепровского края, обладающего безраздельной властью.

Только бы подыскать для этой игры надежную партнершу...

* * *

Определив цель для «закадрового» приема Вождя, Гнат Филимонович с присущей ему энергией и напористостью принялся за работу: лично объезжал квартал за кварталом прилегающих к памятнику улиц, всматривался в лица, в фигуры молодых женщин. В таком тонком деле на какую-нибудь секс-бабу не поставишь, здесь надежды мало. Нужна молодуха из простонародья, но — породистая!.. И искать ее надо не своими глазами, а глазами молодого Брежнева.

Летюк, прикрываясь поиском человеческих черт характера Вождя, которые должны быть увековечены в бронзе, пробовал объезжать дома, где, по добытым им сведениям, проживали близкие когда-то молодому Брежневу женщины.

Объезжал... И все больше впадал в уныние, хотя и смотрел уже не на старушек — бывших товарок Брежнева, а на их дочерей, порой и на [illegible]чек. На фотографиях Гнат Филимонович видел красивые, иногда гордые, надменные, но всегда улыбчивые девичьи лица. А в быту эти лица оказывались иссохшими, фигуры — расплывшимися. Забитые домашними неурядицами женщины, озлобленные от постоянного стояния в очередях, в неопрятных прическах, помятых в набитых троллейбусах и трамваях, не производили на Гната Филимоновича нужного впечатления.

— Это все не то, не то, — вслух твердил он, усаживаясь в поджидавшую его машину.

Летюк изменил курс своего внимания — стал ездить по парикмахерским. Если какая-нибудь парикмахерша привлекала его внимание по внешним данным, Гнат Филимонович садился к ней в кресло, стригся и затевал разговор, проверяя, как он сам определил, на внутренний эффект... Но разговоры обычно касались городских сплетен или Летюку приходилось выслушивать анекдоты про Брежнева. И тогда он ерзал в кресле, кляня в душе болтливую девицу. Знала бы, дура, кому и о ком рассказывает — язык бы проглотила. Ишь, как распустился народ — ни страха тебе, ни святости!.. Вот так и про меня...

Гнат Филимонович знал, что не только анекдотами — легендами обросла его практическая деятельность в области, знал и только посмеивался. Пусть говорят, больше будут бояться и спешить выполнять его, Летюка, указания.

Как раз сегодня Гнату Филимоновичу предстояло преподать урок партийной дисциплины. Секретариат обкома принял решение сформировать к приезду Брежнева межколхозную хоровую капеллу, и в районы пошла разнарядка, кому сколько солистов выделить в эту капеллу: сколько должно быть мужчин, сколько женщин, в общем, поработали ребята из аппарата исправно, они свое дело знают. Репетицию назначили на восемь вечера.

Гнату Филимоновичу для контроля принесли список руководителей районов, которые обязаны были лично присутствовать на репетиции. В спис-

(Закінчення на 13-й стор.).

ВОЛЧИЙ ГОН

(Початок на 12-й стор.).

ке этом недосчитались одной фамилии.

— Вызвать нерадивого секретаря в обком партии к одиннадцати ноль-ноль вечера с объяснением, — приказал Летюк.

Тот приехал без опоздания. В глазах недоумение: чего, мол, так поздно потребовали явиться?.. Но, главное, страха в его глазах Летюк не увидел, и это разозлило его.

— Объяснение принес? — властно протянул руку Гнат Филимонович, обегая высокостройного секретаря по кругу.

Тот подал лист бумаги и сказал:

— Я же, Гнат Филимонович, ваше распоряжение выполнил. Приехал домой, подобрал двух голосистых хористок, отправил на своей машине на репетицию капеллы. Так в чем же моя вина? Никак не могу в толк взять.

Но тут уж Гнат Филимонович взорвался, дал волю своему красноречию.

— Плевать я хотел на твою капеллу! — брызжа слюной от злости, наскакивал Летюк на секретаря райкома. Тот даже в лице изменился от такого поворота событий.

— Как же, — растерянно пытался он оправдываться, — ведь вы сами ее создали, капеллу эту... К приезду Брежнева... В мероприятиях записано. Я думал, раз ваше распоряжение выполнено, мне самому быть на репетиции не обязательно. Мне, знаете, медведь, как говорят, на ухо...

Но Летюк от этих слов еще больше разозлился:

— Он думал! А кто тебя просил думать? Здесь я думаю за всех! А твое дело исполнять мои команды. Да на хрен мне нужна эта капелла! Для меня самое главное — ди-и-сци-ипли-на, понял?

До секретаря наконец-то дошло. Он вытянулся, руки по швам, отрапортовал:

— Будет сделано, Гнат Филимонович, в точности, как вы велели.

— То-то же, — успокоил свой гнев Летюк, — иди и десятому закажи нарушать закон партийной дисциплины. И чтоб у меня к приезду Леонида Ильича глотки хористов были так смазаны... так... — не нашел он нужных слов. — Пусть Леонид Ильич воочию убедится, как весело живут в Приднепровье люди, примет их благодарность, почувствует свою славу.

Когда посрамленный секретарь райкома понял, что получил прощение, он вмиг повеселел, хитро-весело сообщил Летюку:

— Гнат Филимонович, хоть и досталось мне сегодня от вас, и поделом досталось, пусть я грешен, не присутствовал на репетиции, зато и солистку же в хоровую капеллу направил!.. Гнат Филимонович, поверьте, от своего сердца оторвал, но ваше указание для меня свято. Иди, говорю, Людмила, в капеллу — будешь для самого Вождя песни спивать, — вновь обретая заглушенный вправкой мозгов юмор, мешая украинские и русские слова, горячо стал рассказывать секретарь райкома. — Так когда она, говорят, вышла на репетицию, у мужиков-капеллистов глотки от волнения попересыхали. Рты раззявляють, а звукив нема. Ото була сцена!

Секретарь басовито расхохотался. Однако Летюк, как ожидалось, не рассмеялся, он вдруг метнулся из-за стола, колобком подкатился вплотную к секретарю и с придыхом спросил:

— Так говоришь — баба эфектная? Такая, что мужики языки проглотили?

Опешивший от такой реакции на его рассказ, секретарь, еще не зная, куда повернет дело Летюк, бессвязно залепетал:

— Вродлыва жинка, дав Бог и красу, и тут, и тут що надо, — показал руками, как бы нарисовал в воздухе женскую фигуру, еще не зная, все ли можно рассказывать Гнату Филимоновичу или сейчас нарвешься на грубость.

Но Летюк, возбужденный этим сообщением, стал прямотаки экзаменовать незадачливого секретаря. Обежав вокруг него круг, спросил коротко:

— А тут, — выставил вперед короткие руки Гнат Филимонович, — бюст каков?

Секретарь даже не успел подобрать приличные слова и сказал то, что привык говорить в таких случаях:

— Повна пазуха, Гнат Филимонович! Я ж вам кажу — достойна жинка.

Но Летюку было не до юмора, вопросы его, словно камни, падали на голову секретаря райкома:

— Достойная, говоришь! А возраст?

— За тридцать.

— Где живет? Ну, быстро: дом, квартира?

— Дом частный, — начал обстоятельно объяснять секретарь, но Летюк перебил его:

— Замужем?

Секретарь отрицательно мотнул головой.

— Дети есть?

— Бездетная, — выдохнул воздух секретарь и полез в карман за платком вытереть взмокший лоб — кажется, он влип в какую-то историю.

Но Гнат Филимонович и вовсе его ошарашил:

— Наконец-то! — радостно потирая руки, вскричал Летюк. — А живет далеко от памятника? — вперил в него выпученные, цвета королевских персиков, глаза.

— Пять минут езды на машине, — вконец растерялся от странных, на его взгляд, вопросов Летюка секретарь.

Однако дальше события стали развиваться еще стремительнее.

— Едем, — приказал, как кнутом ударил, Летюк.

— Прямо сейчас? — заикаясь, переспросил секретарь. — Двенадцатый час ночи...

И тут же Летюк его совсем добил. Четко расставляя слова, будто обтесывая каждое из них отдельно, заявил:

— В государственных делах, как и в любой политике, никогда не бывает поздно, даже если для достижения цели придется повернуть на сто восемьдесят градусов. А поздняя ночь или раннее утро для большой политики вообще в расчет не берется. И вам, уважаемый, как хозяину района, об этом знать полезно. Так что — поехали к Людмиле!

Гнат Филимонович вытолкнул растерянного секретаря за дверь, увлекая его в какую-то неведомую детективную историю.

* * *

Гнат Филимонович катил к Людмиле, нутром чувствуя свою удачу. На притихшего на заднем сидении «Волги» секретаря райкома не обращал внимания, казалось, забыл о нем. Думал о Брежневе: каких он женщин больше любил в молодости?

Самому Летюку нравились, так сказать, породистые: и бюст должен быть солидным, и ножки соответственно — бутылочками. А молодому Ильичу другие, что ли, были по нраву? Такие же — Летюк был уверен, по себе судил. Но то было когда-то... А теперь нужна такая, которая по породе превзошла бы прежних красоток десятикратно. Иначе из «закадровой» затеи ничего не выйдет.

Машина между тем подкатила к добротному частному дому. На стук вышла хозяйка, она голос секретаря райкома знала, однако впустила в дом незваных гостей с недоумением.

— Проходите! Раз так поздно пожаловали, знать дело ваше действительно ахтиважное, — приветливо заговорила она певучим, томным голосом.

«Знает, негодница, что от такого голоса мужчины немеют», — про себя отметил Летюк. Он еще не разглядел хозяйку в темной прихожей и с нетерпением ждал света.

— Я уже прилегла, в постели журнал мод листала, — ворковал голос Людмилы, — так что уж извините, что принимаю вас в халате.

Людмила вошла в комнату, и Гнат Филимонович, дрожащий от нетерпения, от страстного чувства близкой удачи, вдруг ощутил дрожь в коленках, — такого с ним никогда не было, даже когда для себя подбирал — а тут для другого! И чего больше было сейчас в нем: ощущения приблизившегося к нему в этот миг трона наместника или своего мужского вдохновения, Гнат Филимонович даже потом, когда пришел в себя, на этот вопрос не смог ответить.

Под тонким халатиком, туго схваченным в талии поясом, млела нерастраченная томная женская сила. И истома эта ударила в голову Гнату Филимоновичу, разлилась в каждую клеточку его тела, сладостно-жарким огнем зажгла измученную в долгих поисках душу.

Вот она — привалила удача! В какое-то мгновение чувства Гната Филимоновича едва не взяли верх над рассудком: «Такое добро — и для кого-то»! — обидно ужалила его мысль. Но он тут же усилием воли отогнал ее прочь, повторяя про себя фразу, ставшую смыслом всей его жизни: «У меня одна, но пламенная страсть!»

Людмила, не зная Летюка в лицо, но увидев его выпученные цвета спелых персиков глаза, уловив его чувственную дрожь, ласково сказала:

— Какой милый Колобок! С чем среди ночи ко мне пожаловали? — лукаво изогнулись ее сочные губы.

Гнату Филимоновичу следовало бы оскорбиться, осадить женщину за недозволенную вольность, ведь не с кем-нибудь — с секретарем обкома разговаривает. Но тотчас подумал: а ведь ей предстоит говорить с самим Вождем! Вот именно такая актриса Вождю и надо.

Халатик немного распахнулся — белая стройная ножка как бы ненароком ослепила глаза гостям. Людмила не спеша запахнула халатик и, встряхнув головой, рассыпала по округлым плечам блестевшие золотом в свете торшера волосы, призывно взглянула в очумелые глаза Летюка.

— Такой смелый — среди ночи приехал! И вдруг потерял дар речи.

Она явно дразнила Гната Филимоновича, и наблюдающий все это секретарь уже хотел было урезонить Людмилу — рассказать, кто перед ней. Но Гнат Филимонович уже включился в эту игру. Ему такая и нужна была, чтобы потом самого Вождя...

— Восхищен красотой и талантом! — взмахнул пухлыми короткими руками Летюк, как бы раскрывая их навстречу Людмиле. — Вам бы актрисой быть! Ну что ж, давайте знакомиться, — взял ее теплую гладкую руку, наклонился, с чувством поцеловал и, не отпуская, представился:

— Летюк Гнат Филимонович. — Со значением добавил: — Слышали, надеюсь, эту фамилию.

Людмила мягко и весело рассмеялась, отняла свою руку, игриво, словно ребенку, погрозила пальчиком Летюку:

— Ах, вот он каков, хозяин нашей хоровой капеллы! Человек, который за одни сутки собрал все сопрано и басы области в единый могучий хор! Конечно же, он имеет право ворваться ночью к своей солистке. Иного хозяина я не смогла бы себе и представить.

«Ах, какая женщина!» — ликовал Гнат Филимонович. Он закружился, забегал вокруг нее, разглядывая со всех сторон, словно собирался покупать ее. Довольный, потирал руки: «Такая и перед Вождем не стренокнется. Напор, бабья сила! Ай-я-я-яй!.. Такую — и отдавать...»

И вдруг Гнат Филимонович не то что сказал, а выпалил единым духом:

— Кумом меня возьмешь, красавица?

Тут уж не только секретарю райкома пришлось удивиться, но и сама Людмила опешила.

— Кумом? — В глазах ее искорками вспыхнули, засуетились дьяволята. — А кого же крестить будем?

Гнат Филимонович вдруг сделался серьезным, выдвинул вперед волевой подбородок и показал пальцем в потолок:

— Сына Божьего!

И Людмила, и, конечно же, секретарь райкома приняли слова Летюка за шутку. Весело посмеялись остроте. Летюк же, нехотя прощаясь с хозяйкой, — снова целовал ее руку, с трудом отпустил — сказал, что обязательно ее навестит, и так же стремительно, как зашел в этот дом среди ночи, выскочил.

Ничего не понявший секретарь райкома едва поспевал за быстро семенящим Гнатом Филимоновичем. Летюк же был теперь твердо уверен: свою роль Людмила сыграет четко. Непредсказуемой оставалась только роль Брежнева...

Арбітражний суд м. Києва порушив справу № 15/14 про банкрутство МП «Віолент» (252001, м.Київ, вул.Енгельса,8; р/р 468075 в АКБ «Градобанк» м.Київ, МФО 300078).

Просимо кредиторів у місячний строк звертатися за адресою: **252030, м.Київ, вул.Б.Хмельницького, 44-В, тел.216-65-14.**

Понеділок, 14 березня

УТ-1

16.00 УТН.
16.10 Новини високої моди.
16.35 «Без протоколу». Аналітична програма.
17.25 Для дітей. М.Лисенко. «Пан Коцький». Вистава Одеського театру опери та балету.
18.10 Мультфільми.
18.30 Архіви... Люди... Долі... «Спадщина Тараса Шевченка». Передача 1.
19.00 УТН.
19.15 Передвиборні дискусії.
20.15 Як себе нагодувати?
20.45 На добраніч, діти.
21.00 УТН.
21.35 Все про кіно.
22.25 І святе, і грішне. Геннадій Татарченко.
22.55 Худ.фільм «Хибне коло» (Румунія).
0.15 УТН.

Канал «Останкіно»

5.15 Ранкова розминка.
5.30 «Ранок».
7.45 Мультфільм.
8.00 Новини.
8.20 Подивись, послухай...
8.40 Прем'єра худ.телесеріалу «Дрібниці життя». 38 серія.
9.10 Мультфільм.
9.20 Гол.
9.50 Город — цілий рік.
10.20 Зоряний час.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Підприємець.
15.20 М.Римський-Корсаков. Симфонічна сюїта «Шахерезада».
16.10 Зоряний час.
16.50 Азбука власника.
17.00 Новини.
17.25 Мультфільм.
17.35 Документи і долі.
17.40 Мініатюра.
17.50 Погода.
17.55 Гол.
18.25 Прем'єра худ.телесеріалу «Дрібниці життя». 38 серія.
18.55 Театральний майдан.
19.40 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.35 Погода. Програма передач.
20.45 Золотий шлягер.
21.30 Прес-експрес.
21.40 Прес-клуб.
22.55 Новини.
23.05 «Академія»: Розважальна програма.
23.35 Увесь цей джаз...

УТ-2, УТ-3, канал «Росія»

6.00 Вісті.
6.20 Потрібні... Потрібні...
6.30 Формула-730.
7.00 Нова лінія.
7.20 Час ділових людей.
7.50 Мульти-пульти.
8.00 Всесвітні новини Ей-Бі-Сі.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
13.25 «Ксенія, улюблена дружина Федора». Худ.фільм.
14.50 «Здорово живеш».
15.05 Бізнес у Росії.
15.30 Там-там новини.
15.45 Співає Л.Юрченко.
16.00 Вибори-94: програма кандидата. Центральний виборчий округ № 22.
18.00 «Вільний селянин». Про фермерів справжніх і «липових». Передача 1.
18.45 Київська панорама.
19.05 Візитка.
19.10 Музичний пузогрій.
19.30 СНН.
20.00 Перехрестя.
21.05 Візитка.
21.10 До 100-річчя кінематографа. Світове кіноминуле. Худ.фільм «Нічого святого».
22.30 СІТ-3.
22.40 Фортуна. Комерційний огляд.
22.50 Телемагазин «КЛОТ».
23.00 Вікна.
23.30 Ну, це вже взагалі.
23.50 Про-відео.
0.20 СІТ-3.

Вівторок, 15 березня

УТ-1

8.00 УТН.
8.10 Й.Брамс. Симфонія № 3.
8.50 Доброго вам здоров'я.
9.25 Худ.фільм «Сватання гусара».
10.35 Шкільний екран. 8 кл. Фізика. Електроенергія в народному господарстві і екологічні проблеми.
10.55 Мультфільм.
11.05 Док.фільм «Кобзар».
11.40 Шкільний екран. 11 кл. Українська література. Витязь молодої української поезії. Василь Симоненко.
12.10 УТН.
12.20 Знайомтесь: ансамбль «Імпульс».
16.00 УТН.
16.10 Багатосерійний худ.телефільм «Ніхто, крім тебе». 50 серія.
16.50 Освітній канал для школярів. Українська література. М.Хвильовий. «Мати». Історія України. Іван Мазепа — гетьман України.
17.45 «Взяв би я бандуру». Українські пісні виконує народний артист України А.Солов'яненко.
18.05 Архіви... Люди... Долі... «Спадщина Тараса Шевченка». Передача 2.
18.45 Фінансовий огляд.
19.00 УТН.
19.15 Україна і світ.
19.30 У весняному хороводі.
19.45 «Соломон Міхоелс. Сцени з трагедій». Кінофільм.
20.30 Реклама.
20.35 На добраніч, діти.
21.00 УТН.
21.30 Спорткур'єр.
21.45 Вперше на екрані. Худ.фільм «Бранець землі».
23.15 «І люблю, і сміюсь, і печалюсь». Співає Микола Свидюк.
23.50 УТН.

Канал «Останкіно»

5.15 Ранкова розминка.
5.30 «Ранок».
7.45 Огляд ринку нерухомості.
8.00 Новини.
8.20 Веселі нотки.
8.40 Прем'єра худ.телефільму «Просто Марія».
9.30 Людина і закон.
10.00 Таланти і поклонники.
10.50 Прес-експрес.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.20 Фільми режисера Ю.Бєлянкіна. «Георгій Свиридов».
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Підприємець.
14.50 Діловий вісник.
15.05 Справа.
15.15 Прем'єра мультфільму «Том Сойєр».
15.45 Таланти і поклонники.
16.30 Зустрічі для вас. Юрій Бондарев.
17.00 Новини.
17.25 За кулісами.
17.50 Погода.
17.55 Прем'єра худ.телефільму «Просто Марія».
18.45 За рядком протоколу.
18.55 Тема.
19.40 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.35 Погода. Програма передач.
20.45 Бомонд.
21.00 «Справа Сухово-Кобиліна». Фільм 1 — «Залишити в підозрі». 2 серія.
22.15 Прес-експрес.
22.25 Пісня-94. У перерві — 23.00 Новини.
23.20 Футбол. Чемпіонат Росії. «Локомотив» (Москва) — «Динамо» (Москва). 2 тайм.

УТ-2, УТ-3, канал «Росія»

6.00 Вісті.
6.20 Потрібні... Потрібні...
6.30 Формула-730.
7.00 Нова лінія.
7.20 Час ділових людей.
7.50 Мульти-пульти.
8.00 Всесвітні новини Ей-Бі-Сі.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
13.25 «Сталінградці». Док.фільм.
14.20 Наш сад.
14.50 «І сміх, і сльози, і любов...»
15.10 Мульти-пульти.
15.20 Телегазета.
15.30 Там-там новини.
15.45 Телефільм.
16.00 Вибори-94: програма кандидата. Червоноармійський виборчий округ № 23.
18.00 «Вільний селянин». Про фермерів справжніх і «липових». Передача 2.
18.45 Київська панорама.
19.05 «Хіала» пропонує.
19.15 Реклама.
19.25 Подробиці.
19.35 Прем'єра худ. телефільму «Санта- Барбара». 291 серія.
20.25 Візитка. Оксана Марченко.
20.30 «Приват-ТБ» представляє: «Дітвора», «Новини з-під парти».
21.00 СНН.
21.30 «Приват-ТБ» представляє: «Легенди сивої давнини».
21.50 Зворотний зв'язок.
22.00 «Приват-ТБ» представляє: «Заходьте», «Реверс».
22.30 СІТ-3.
22.40 Сьогодні на сьогодні.
22.50 Фільми від Сергія Іванова.
0.30 Про-відео.
1.00 СІТ-3.

Середа, 16 березня

УТ-1

8.00 УТН.
8.10 «Свічадо». Реальність неможливого.
8.55 В гостях у учнів Харківської хореографічної школи.
9.25 Фінансовий огляд.
9.50 Худ.телефільм «За сімейними обставинами».
12.00 УТН.
16.00 УТН.
16.10 Багатосерійний худ.телефільм «Ніхто, крім тебе». 51 серія.
16.50 Господарем на землі. Хід реформ в агросекторі.
17.20 Маленький концерт.
17.30 Клас-юніор-бізнес.
18.30 Депутатський канал.
19.00 УТН.
19.15 Політичний барометр.
19.35 Дзвони Чорнобиля. Велика родина.
20.05 Поетичний телетеатр. О.Ольжич.
20.25 Мультфільм «Пригоди в королівстві».
21.00 УТН.
21.30 Спорткур'єр.
21.45 Худ.фільм «Голос опівночі» (Китай).
23.20 Джазові ритми за участю оркестру під керуванням О.Лундстрема.
23.50 УТН.

Канал «Останкіно»

5.15 Ранкова розминка.
5.30 «Ранок».
7.45 Огляд ринку нерухомості.
8.00 Новини.
8.20 «Сорока».
8.40 Прем'єра худ.телефільму «Просто Марія».
9.30 Клуб мандрівників (з сурдоперекладом).
10.20 Музична карусель.
10.50 Прес-експрес.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.20 «Горячев та інші». Худ.телесеріал. 16 серія.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Підприємець.
15.20 Прем'єра мультфільму «Том Сойєр».
15.50 Музична карусель.
16.20 Прем'єра мультфільму «Літаючий будинок».
16.50 Загадка «СБ».
17.00 Новини.
17.25 Телерадіокомпанія «Мир».
17.50 Документи і долі.
18.00 Погода.
18.05 Прем'єра худ.телефільму «Просто Марія».
18.55 Лідер.
19.40 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.35 Погода. Програма передач.
20.45 В гостях у М.Магомаєва. Маріо дель Монако.
21.20 Футбол. Ліга чемпіонів. «Барселона» (Іспанія) — «Спартак» (Москва). У перерві — 22.15 Прес-експрес.
23.20 Новини.
23.30 Футбол. Ліга чемпіонів.

УТ-2, канал «Росія»

6.00 Вісті.
6.20 Потрібні... Потрібні...
6.30 Формула-730.
7.00 Нова лінія.
7.20 Час ділових людей.
7.50 Мульти-пульти.
7.55 Всесвітні новини Ей-Бі-Сі.
8.25 Без ретуші.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
13.25 Худ.телефільм «Санта-Барбара». 291 серія.
14.15 «Алло, «07». Музична програма.
15.15 Там-там новини.
15.30 Студія «Рост».
16.00 Вибори-94: програма кандидата. Артемівський виборчий округ № 1.
18.00 Таланти твої, Україно. Фестиваль колективів дитячої творчості.
18.45 Київська панорама.
19.05 «Хіала» пропонує.
19.25 Подробиці.
19.35 Прем'єра худ. телефільму «Санта-Барбара». 292 серія.
20.25 Що сталося з житницею?
20.55 Тележурнал «Право».
21.55 Док.фільм «Палац. Іронічна елегія».
22.20 Вісті.
22.40 Автомить.
22.45 Зірки говорять.
22.50 Спортивна карусель.

Четвер, 17 березня

УТ-1

8.00 УТН.
8.10 Для дітей. Танці... танці...
8.30 Канал «Д».
9.30 Худ.фільм «Сто радощів, або Книга великих відкриттів».
10.35 Шкільний екран. 11 кл. Фізика. Атомні електростанції України та проблеми екології.
11.05 Знайомтесь: хор «Весняні голоси».
11.30 Еники-беники.
12.00 УТН.
16.00 УТН.
16.10 Багатосерійний худ.телефільм «Ніхто, крім тебе». 52 серія.
16.50 Освітній канал для школярів. Українська література. В.Винниченко. «Сонячна машина». Музика. Соціально-побутові пісні. На всі руки майстер. Декоративне ковальство.
18.15 І стане дерево піснею.
18.45 Фінансовий огляд.
19.00 УТН.
19.15 Передвиборні дискусії.
20.15 Співає Ф.Мустафаєв.
20.35 Реклама.
20.40 На добраніч, діти.
21.00 УТН.
21.30 Спорткур'єр.
21.45 Запитуйте — відповідаємо. За участю голови Фонду держмайна України В.Прядка.
22.15 Кінокомедія «За двома зайцями».
23.25 Молодіжна студія «Гарт».
0.25 УТН.

Канал «Останкіно»

5.15 Ранкова розминка.
5.30 «Ранок».
7.45 Огляд ринку нерухомості.
8.00 Новини.
8.20 Мультфільм.
8.40 Прем'єра худ.телефільму «Просто Марія».
9.30 У світі тварин (з сурдоперекладом).
10.10 ... До 16 і старші.
10.50 Прес-експрес.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.20 Футбол. Ліга чемпіонів.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Підприємець.
15.05 Прем'єра мультфільму «Том Сойєр».
15.30 Зустріч із співачкою Надією Кригіною.
16.00 Мультфільм.
16.10 ... До 16 і старші.
16.50 Технодром.
17.00 Новини.
17.25 Лабіринт.
17.50 Документи і долі.
18.00 Погода.
18.05 Прем'єра худ. телефільму «Просто Марія».
18.55 «Кожен візьме своє...». Авторська програма В.Молчанова.
19.40 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.35 Погода. Програма передач.
20.45 Лотто «Мільйон».
21.25 Худ.фільм «Сучі діти».
23.00 Новини.
23.10 Прес-експрес.
23.20 МТБ.

УТ-2, канал «Росія»

6.00 Вісті.
6.20 Потрібні... Потрібні...
6.30 Формула-730
7.00 Нова лінія.
7.20 Час ділових людей.
7.50 Поїхали.
8.00 Всесвітні новини Ей-Бі-Сі.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
13.25 Худ.телефільм «Санта-Барбара». 292 серія.
14.15 Мульти-пульти.
14.25 Бізнес у Росії.
14.55 Телегазета.
15.00 «Здорово живеш».
15.15 Концерт.
15.30 Там-там новини.
15.50 Мультфільм.
16.00 Вибори-94: програма кандидата. Подільський виборчий округ номер 13.
18.00 Музично-розважальна програма «Ступа». 1 випуск. 3 частина.
18.45 Київська панорама.
19.05 Док.фільм «Вони стоять переді мною».
19.40 Прем'єра худ. телефільму «Санта- Барбара». 293 серія.
20.30 Митниця.
20.40 Поетичний телетеатр. «Сміються, плачуть солов'ї...». О.Олесь.
21.00 Екран кримінальних повідомлень.
21.15 «У мандрах». Донеччина.
22.10 «Ніхто не забутий».
22.20 Вісті.
22.40 Автомить.
22.45 Зірки говорять.
22.50 Спортивна карусель.

П'ятниця, 18 березня

УТ-1

8.00 УТН.
8.10 Худ.фільм «Бранець землі».
9.35 Фінансовий огляд.
9.50 Телефільм «Рожеве вітрило».
10.05 Все про кіно.
11.00 Нон-стоп-рандеву.
12.00 УТН.
12.10 Кінокомедія «За двома зайцями».
13.20 Естрадний концерт.
13.50 Молодіжна студія. «Гарт».
16.00 УТН.
16.10 Для дітей. У світі балету.
16.45 Херсонська бавовна.
17.05 З перших вуст.
17.35 «У мандрах». Чернігівщина.
18.25 Телефільм «Історія одного млина».
18.45 Ділові відомості.
19.00 УТН.
19.15 Дебати-94.
19.45 Прем'єра багатосерійного худ.телефільму «Ніхто, крім тебе». 53 серія.
20.30 Громадська думка напередодні виборів.
20.40 На добраніч, діти.
21.00 УТН.
21.30 Спорткур'єр.
21.45 Артмайдан. Пам'яті І.С.Козловського.
22.45 І Міжнародний фестиваль «Зірки світового балету».
0.15 УТН.

Канал «Останкіно»

5.15 Ранкова розминка.
5.30 «Ранок».
7.45 Мультфільм.
8.00 Новини.
8.20 Фільм — дітям. «Джерело».
9.10 Футбол. На шляху до Уемблі.
10.10 Грає баяніст О.Скляров.
10.20 Америка з М.Таратутою.
10.50 Прес-експрес.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.20 «Горячев та інші». Худ.телесеріал. 17 серія.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Ділова хроніка.
14.35 Бридж.
14.55 Бізнес-клас.
15.10 Фільм — дітям. «Джерело».
16.00 Компас-казка.
16.50 Азбука власника.
17.00 Новини.
17.25 Новини культури.
17.40 Людина і закон.
18.10 Погода.
18.15 Америка з М.Таратутою.
18.45 Поле чудес.
19.40 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.35 Погода. Програма передач.
20.45 У клубі детективів. Прем'єра худ.телефільму «Коплан». Фільм 3 «Карібський вампір».
22.25 Людина тижня.
22.40 Новини.
22.50 Оба-на.
23.30 Прес-експрес.
23.40 Музобоз.
0.20 Програма «Х».
0.35 Авто-шоу.

УТ-2, УТ-3, канал «Росія»

6.00 Вісті.
6.20 Потрібні... Потрібні...
6.30 Формула-730
7.00 Нова лінія.
7.20 Час ділових людей.
7.50 Поїхали.
8.00 Всесвітні новини Ей-Бі-Сі.
12.35 Селянське питання.
13.00 Вісті.
13.25 Худ.телефільм «Санта-Барбара». 293 серія.
14.15 Сусіди по планеті.
14.45 Б.Сінкін. «Амок». Премьера телеопери за мотивами творів С.Цвейга.
16.00 Вибори-94: програма кандидата. Фастівський виборчий округ номер 213.
18.00 Музично-розважальна програма «Ступа». 1 випуск. 4 частина.
18.35 Камерна музика.
18.45 Київська панорама.
19.00 Візитка. Ганна Безулик.
19.10 Телевочка.
19.30 СНН.
20.00 Візитка.
20.05 Футбол як футбол.
21.05 Віннер-до.
21.15 Перший погляд.
21.45 Віннер-після.
22.15 Сьогодні на сьогодні.
22.20 Телемагазин «КЛОТ».
22.25 Візитка.
22.30 СІТ-3.
22.40 Класика світового кінематографа. Худ.фільм Циннемана «Людина на всі часи».
0.40 Про-відео.
1.10 СІТ-3.

Як вийти з економічної кризи

Пропозиції, побажання та спірні думки читачів газети

У розумних план — винахід

Управляти — це означає передбачати. Тому потрібна чітка, конкретна, насамперед за пріоритетними напрямами, програма виходу економіки з глухого кута, поетапного здійснення реформи.

План у далекоглядних людей — великий винахід для забезпечення взаємодії різних сторін діяльності підприємств, регіонів, країни. Не секрет, що із планового ведення господарства багато чого взяли оті самі високорозвинені капіталістичні країни.

І. РУДНИК,
економіст.

Чернігів.

Скоріше станьмо господарями

Робітникам потрібно не страйкувати, не утримувати постійно діючі страйкоми, а скоріше брати у свої руки підприємства через оренду; приватизацію, акціонування і ставати господарями. Звісно, зробити це не так просто і легко, бо верхи чинять опір. Але це треба зробити, бо інакше не вдасться змінити устрій, позбутися непотрібної армії чиновників, яка дедалі більше нагадує ненажерливу сарану.

А. ЛУНІН.

Луцьк.

Годі принижувати

Хто і чому встановив такий принизливий курс українського карбованця щодо російського рубля і долара? А саме це і сприяє вивезенню товарів з України. Тому потрібно вжити негайних заходів для прискорення переказів грошей з однієї організації до іншої, налагодити чітку роботу податкової служби. Чому спекулянти, що беруть товари прямо з баз чи магазинів, не сплачують податків?

Володимир САГАЛЮК.

Данилівка
Київської області.

Тільки через натуральний податок

Діючі нині мафіозні й комерційні структури — не прототипи ринкової економіки, а ракові пухлини на тілі держави. Демократична ринкова економіка відкидає всі паразитарні структури, їй властиві всі форми ведення господарства, якщо вони здатні до нормального ринкового співробітництва. Натуральний податок — ось рушійна сила формування ринкової економіки і трудового співробітництва людей не тільки в окремій державі, але й з усіма державами світу.

Ф. ВОРОБЙОВ.

Рівне.

Чи справді панацея?

Сьогодні панацею від усіх бід вбачають у прискоренні приватизації. Не згоден. Якщо приватизувати шляхом «ваучеризації», тобто роздавання державного майна громадянам, результат буде аналогічний наслідку передання підприємств трудовим колективам: падає продуктивність праці, зростає заробітна плата, «проїдаються» основні фонди. Якщо приватизація відбуватиметься шляхом продажу, то більшу частку державного майна придбає невелика кількість людей. Такий перерозподіл призведе до протистояння верхів і низів. Як наслідок, зростатимуть корупція та інша злочинність, дестабілізація суспільства, що, в свою чергу, переорієнтує власника з довгострокового інвестування на отримання максимального прибутку сьогодні.

В економіці, як і в житті, є своя логіка. Намагання в один день розв'язати проблеми, «розраховані» на роки, ні до чого хорошого не доведе.

Вадим ТАЛДЕНКО.

Суми.

Військо

Адреса злочину — казарма

26 березня минулого року «Голос України» видрукував кореспонденцію «Знову буйно квітне «дідівщина», в якій процитовано солдатські листи до редакції та Комітету солдатських матерів. В них — крик болю, правда про порядки у війську, факти тортур і знущання з хлопців, від яких холоне в жилах кров. Не віриться, що таке можливе в наш час.

Після виходу числа «ГУ» з кореспонденцією до редакції наввипередки зачастили офіційні делегації. З військових частин, соціально-психологічної служби Міноборони, військової прокуратури. Начальники називали публікацію наклепом на Збройні Сили України й вимагали дати конкретні адреси й прізвища солдатів, листи яких наведено в матеріалі «Знову буйно квітне «дідівщина». Добре знаючи, що чекає на «скаржників» у війську, редакція відмовилася назвати «делегатам» прізвища й адреси, порекомендувавши боротися з «дідівщиною» іншими методами. Адже не треба військовим прокурорам бути Шерлоками Холмсами, щоб віднайти факти, аналогічні до наведених у кореспонденції, в будь-якій частині чи з'єднанні. Зло це таке поширене у війську, що запитайте у кожного другого солдата, як йому служиться, і якщо знатиме, що за відвертість не доведеться платити вночі в казармі власним здоров'ям, відповість: б'ють, знущаються, принижують...

Офіцери, які гнівно вимагали спростування, не хотіли й слухати аргументи. Мовляв, наклепи це, підтасовка й відверта брехня. Так і не одержавши від редакції конкретних прізвищ скривджених солдатів, військова прокуратура звернулася по допомогу до Генеральної. Звідти до редакції надійшов офіційний лист, у якому також вимагалося: негайно повідайте адреси і прізвища. Що ж, допоможемо бідним прокурорам, розповівши про новий факт «дідівщини».

Адреса — місто Сєвєродонецьк, військова частина 21813. Прізвище рядового Бобров Владислав Ігорович. Цього хлопця 12 липня 1993 року по-звірячому побив за наказом командира роти лейтенанта Лященка молодший сержант Чорних. Рятуючи життя, В. Бобров зі струсом мозку й розбитим обличчям ледь дістався додому, до Харкова. Там він негайно звернувся із заявою до Харківської військової прокуратури. Після судово-медичної експертизи всі матеріали про побиття В. Боброва було передано військовому прокуророві Луганського гарнізону. Та даремно чекав солдат на торжество справедливості. Замість цього почалися погрози й шантаж: негайно повертайся до військової частини, інакше «загуркочеш» до дисбату.

Військові лікарі визнали В. Боброва за непридатного до військової служби: час від часу хлопець тепер непритомніє. У пошуках справедливості батько солдата об'їздив десятки інстанцій: від Луганської військової прокуратури до Генеральної прокуратури України. Написав десятки скарг і листів. І який, ви думаєте, результат? Кримінальну справу порушено проти... рядового В. Боброва. Так-так, проти постраждалого, який ледь-ледь не загинув від армійських «порядків». Мовляв, за те, що без дозволу залишив військову частину. За логікою військових правників, побитий за наказом командира роти солдат повинен був спитати дозволу в цього самого командира. Ось так!

Уже 8 місяців оббивають батько з сином пороги. Чиновники в прокурорських кріслах байдуже вислуховують їх (а ще частіше до прокурорських кабінетів скаржників не допускають вірні слуги) і відфутболюють до інших інстанцій. Шукайте, мовляв, правду там. А тим часом лейтенант Лященко спокійнісінько продовжує службу, в роті й далі править бал страшна гідра під назвою «насилля». Батько Владислава Ігор Олегович розповідав, що в частині, де служив В. Бобров (це бригада хімічних військ, якою командує полковник Новохадський), офіцери й прапорщики систематично по-звірячому б'ють солдатів.

Бідні солдатські матері, чи думали вони, коли ростили своїх Івасиків і Миколок, що під облудно брехливим гаслом «священного обов'язку» синів заберуть до казарм і віддадуть на знущання й наругу жорстоким держимордам?!

Валентин ЛАБУНСЬКИЙ.

Субота, 19 березня

Ут-1

8.00 УТН.
8.10 Ритмічна гімнастика.
8.30 Прем'єра док. телефільму «Таємниці Межигір'я».
8.50 «Телефан». Конкурсно-музична гра.
10.20 Телетехнотека.
10.35 Доброго вам здоров'я.
11.05 Рідна мова. Відповіді на листи.
11.20 «Просвітлої дороги свічка чорна». Док.кінотрилогія пам'яті Василя Стуса. Фільм 1 — «Вернись до мене, пам'яте моя».
12.10 «СВ — сімейний варіант».
12.40 Живе слово. Йдемо до Шевченка.
13.15 Наук.-поп. фільм «Врубель у Києві».
13.35 Телетеатр. Л.Костенко. «Дума про братів Неазовських».
14.30 Блага вість зРіком Реннером.
15.00 УТН.
15.10 Наше коло. Благодійний фонд Святої Марії.
15.40 Для дітей. Худ. фільм «Не хникай, «білочко» (к/с «Баррандов»).
16.50 Авансцена. Першопрочитання. Розповідь 2.
17.45 Концерт при свічках.
18.00 Надвечір'я.
19.00 УТН.
19.15 Хроніка МВС.
19.30 Прем'єра багатосерійного худ. телефільму «Ніхто, крім тебе». 54 серія.
20.15 «Вікно в Америку».
20.45 На добраніч, діти.
21.00 УТН.
21.30 Спорткур'єр.
21.45 Прем'єра худ. телефільму «Злочин з багатьма невідомими». 1 і 2 серії (ст. «Укртелефільм»).
0.00 УТН.

Канал «Останкіно»

6.40 Ранкова розминка.
6.55 Суботній ранок ділової людини.
7.30 Спорт-шанс.
8.00 «Марафон-15» — малятам.
8.30 Телерадіокомпанія «Мир».
9.55 Ранкова пошта.
10.25 «Смак».
10.40 Книжковий двір.
11.20 «Земля людей».
11.50 «Диво». Телефестиваль дизайнерів і художників-модельєрів.
12.10 Прем'єра худ.телефільму «Зохре-Тахір». 1 і 2 серії.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Прем'єра худ. телефільму «Рінальдо Рінальдіні — отаман розбійників». 5 серія.
14.50 Життя і політика.
15.20 Кохання с першого погляду.
16.00 Хокей. Чемпіонат МХЛ. «Спартак» — «Динамо» (Москва). У перервах — Автоспорт. Гонка зірок-94.
18.30 Відлуння тижня.
18.50 Прем'єра худ. телефільму «Чудова пара». 6 серія.
19.40 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.35 Погода. Програма передач.
20.45 Прем'єра худ. фільму «Голіаф чекає». 1 серія.
21.45 Під знаком Зодіаку. Риби.
23.00 Новини.
23.10 Погода.
23.15 «Майстер шантажу». Із серії «Шерлок Холмс».

УТ-2, УТ-3, канал «Росія»

8.00 Ретро-шлягер.
8.30 «Парламентський тиждень».
8.55 Студія «Рост».
9.25 Пілігрим.
10.10 До Москви — далеко.
10.55 Музей кіно. «Піросмані». Худ.фільм.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
13.20 Телеерудит.
13.25 Фольклор.
13.55 Минуле і думи. Іван Грозний.
14.15 Телеконкурс юристів.
15.15 Співвітчизники.
15.45 Економіка: закон, ринок.
16.00 Вибори-94: програма кандидата. Білоцерківський виборчий округ № 215.
18.00 Точка зору.
18.15 Благо.
18.45 Київська панорама.
19.00 Візитка. Анатолій Бондаренко.
19.10 А-дія. Прем'єра.
19.30 СНН.
20.00 Хіт-рік.
20.35 «Мегапол» представляє.
20.50 Худ.фільм «Вбивство у Римі».
22.30 СІТ-3.
22.40 Вечірні розваги для дорослих по телефону.
23.20 «Віденський вальс» для України.
23.40 Про-відео.
1.10 СІТ-3.

Неділя, 20 березня

УТ-1

8.00 УТН.
8.10 Ритмічна гімнастика.
8.30 У неділю вранці.
9.30 «Черемхова віхола». Співає І.Шинкарук.
9.55 «Просвітлої дороги свічка чорна». Док. кінотрилогія пам'яті Василя Стуса. Фільм 2 — «У білій стужі сонце України», фільм 3 — «Розіп'ятий на чорному хресті».
11.30 Концерт українських артистів.
13.00 Канал «Д».
14.00 Зичимо щастя.
15.00 УТН.
15.10 Село і люди.
16.00 Чемпіонат України з футболу. «Динамо» — «Нива» (Тернопіль). 2 тайм.
16.45 На варті.
17.30 Док. фільм «Олеський замок».
18.00 Талант-шоу.
18.15 «Свічадо».
19.00 УТН.
19.25 Прем'єра багатосерійного худ. телефільму «Ніхто, крім тебе». 55 серія.
20.10 Спорткур'єр.
20.20 Вечірній маленький концерт.
20.30 Мультфільм «Суперкнига ІІ». серія.
21.00 УТН.
21.35 Новини високої моди.
22.00 «Без протоколу». Аналітична програма.
22.30 Прем'єра худ. телефільму «Злочин з багатьма невідомими». 3 серія.
23.35 Чемпіонат України з футболу. «Дніпро» — «Карпати». 2 тайм.
0.20 УТН.

Канал «Останкіно»

6.45 Ранкова розминка.
7.00 Година сили духу.
8.00 Тиха година.
8.25 З ранку раненько.
8.55 Полігон.
9.25 «Спортлото».
9.40 Доки всі вдома.
10.10 Розумники і розумниці.
10.50 Чилі: портрет на тлі Кордільєр.
11.45 Під знаком «Пі».
12.30 Провінція.
13.00 Прем'єра мультфільму «Піф Геркулес».
13.10 Прем'єра док. фільму «Підводна одіссея команди Кусто».
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.20 Телерадіокомпанія «Мир».
15.00 Клуб мандрівників.
15.50 Шпаргалка.
15.55 Прем'єра мультфільмів «Кіт Фелікс», «Справжні мисливці за привидами».
16.45 Панорама.
17.25 Живе дерево ремесел.
17.30 Новини.
17.45 «Все те, що трапилось зі мною...». Зіновій Гердт.
18.30 Телелоція.
19.05 Погода.
19.10 КВК-асорті.
21.00 Неділя.
21.45 Спортивний уїк-енд.
22.00 Великий театр. Дні і вечори.
22.50 Новини.
23.00 ТБ і глядач.
23.40 Кабаре «Сині ночі».

УТ-2, УТ-3, канал «Росія»

7.55 Програма передач.
8.00 Доброго ранку, Європо.
8.30 Великий хокей.
9.00 Студія «Рост».
9.30 Якщо вам після...
10.00 Ати-бати...
10.30 Кіпрас Мажейка. Репортажі з Заїру.
11.00 Кіномарафон. «Скарб і склад».
12.40 Шість соток.
13.00 Вісті.
13.20 «Не вирубати...»
13.35 Дитячий телетеатр. «Морський диявол». За романом О.Бєляєва «Людина-амфібія».
14.20 Російська енциклопедія. «Імперія культури».
14.50 П.Чайковський. Літургія. Виконує хор студентів Київської державної консерваторії.
15.35 Родина.
16.00 Вибори-94: програма кандидата. Броварський виборчий округ № 209.
18.00 Яхад.
18.45 Обличчям до столиці.
19.15 Візитка. Ганна Безлюдна.
19.20 Хочу ще.
19.30 СНН.
20.00 Мультфільм «Мандрівка Гуллівера». Частина 3.
20.30 Чорним по білому.
20.35 Капітан-відео.
20.55 Візитка.
21.00 Худ.фільм «Сеньйорита». 86, 87 серії.
22.00 Сіті Текін.
22.30 СІТ-3.
22.40 Сезон.
23.00 Про-відео.
23.30 СІТ-3.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о. заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець. ♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій. ♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Індекс 60955.
Тираж 315815

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311045.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».